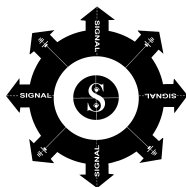

Слободан Шкеровић
ПОЕТИКА ИДЕЈА
појмовник

Библиотека „Сигнал“

Слободан Шкеровић
ПОЕТИКА ИДЕЈА
појмовник

Библиотека „Сигнал“

Библиотеку је основао Мирољуб Тодоровић 1970. године

За издавача: Бобан Кнежевић
Уредник Библиотеке Сигнал: Зоран Стефановић
Ликовно обликовање: Раде Товладијац
Знак сигнализма: Мирољуб Тодоровић
Слоџ и њрелом: Бобан Кнежевић
Коректура: Зоран Стефановић
Штампа и њовез: „Скрипта интернационал“, Београд
Тираж: 300 примерака

Званични блог аутора:

<http://skerovicpoetry.blogspot.com/>

Званична е–библиотека: „Тамна страна силе:

Слободан Шкеровић @ Пројекат Растко“

<http://www.rastko.rs/knjizevnost/slobodanskerovic/>

CIP - Каталогизација у публикацији -
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-4

ШКЕРОВИЋ, Слободан, 1954-

Поетика идеја : појмовник / Слободан Шкеровић. - Београд :
Everest media, 2017 (Београд : Скрипта интернационал). - 120 стр.
; 21 см. - (Библиотека Сигнал / [Everest media])

Тираж 300. - Стр. 117: О писцу / З. С. [Зоран Стефановић]. -
Библиографија: стр. 117-118.

ISBN 978-86-7756-079-9

COBISS.SR-ID 237948172

Слободан Шкеровић

ПОЕТИКА ИДЕЈА

ПОЈМОВНИК

Београд, 2017

Идеје

Шта су идеје? Откуд долазе? Шта их чини?

Људско биће утопљено је у океан идеја и било би добро да научи у шта се то увалио и како се из тога ишчупати.

Треба, пре свега или након свега, схватити, као и сваки поштени филозоф, да све идеје иду у Рим, да увиру и извиру из једне заједничке материце — Велике мајке идеје, и да се у њу враћају, кад се нагледају и начуде или згаде света које су саме створиле.

Основна грешка је помислити да међу идејама постоји ред, поредак, командни ланац. Идеје су у међусобно хаотичном односу, оне су, макар наизглед, у сталном рату, као што рече Хераклит. Никако се не слажем с тврдњом да постоји некаква Врховна идеја, или Бог, или још горе — добра идеја. Моје искуство ми говори да су идеје, баш као и ватра — добре слуге, али веома лоши господари.

„Систем“ идеја мора да се схвати динамички, баш као и океан. Од нас зависи куда ћемо се кретати и где ћемо стићи, која ће нам идеја бити угодни дом а која мрска тамница. Пливач међу идејама мора да научи да се брзо креће, оријентише којим се идејама може нахранити, које треба испљунути као отров.

Идеје имају и своје заједничке особине, али и посебности. Најпре ваља научити шта им је заједничко, онда се то знање може применити на сваки нови сусрет с њима. Идеје иду у јатима, чопорима, стадима, усамљене или пак као плаћене убице, чекају у заседи, заскачу и убијају неопрезне. Постоје идеје—сукубе, које ће нас лако завести, искористити, одбацити. Постоје

идеје—курве, које ће скупо наплатити пијану ноћ с њима. Утешитељке, васпитачице, зановетала, вратарице, возачице, куварице, кројачице, каћиперке, певачице, пилићарке...

Велики су народи имали своје филозофе и филозофије, а ови су, пак, схватили да је читав свет настао од почела. То прапочело, творац света, јесте разликовање. Оно што разликује, назива се чулом. Дејство чула је управо разликовање. Да би се успоставила разлика, неопходан је број. Број је средство којим се означава бескрајни скуп разликовања.

Схвативши ово, неки филозофи су поверовали да је управо број прапочело, покушали су да бројевима објасне сва догађања у свету. Од тих филозофа настали су — банкари. Они су као филозофи пропали. Над њима је идеја броја остварила власт и одвела их у бесконачни фијаско. А за њима и скоро читав људски род. Историјски, најпознатији банкари су питагорејци и кабалисти. Банкари су најистрајнији у веровању да је свака ствар дужна некој другој ствари, да је у природи ствари дуговање, да се тај дуг може отплаћивати, и то у бескрај. Тако је идеја броја постала идеја дужничког ропства. Уопште, свака идеја која успе да се наметне човеку, успева у томе тако што га претвара у роба. Идеја дуга је средство идеје броја уз помоћ којег ова успева да се непрекидно обнавља на положају Врховне идеје.

Идеја је као стоглава хидра. Одсечеш јој једну главу, одмах израсту две на истом месту. Оне све раде у корист једна другој, чак и онда када се чини да су смртни непријатељи. Постоје идеолошки, религијски ратови, али у њима једино страдају људи, а идеје, чак и када буду побеђене и угушене, увек могу изнова да ускрсну — људи не.

Филозофи који су од прапочела начинили свевидећег и свезнајућег Бога, зову се пророци. Они су оснивачи религија, које су осмислили као систем идеја склопљен тако да се у њему човек врти укруг верујући да чини праву и добру, богоугодну ствар. И ти системи—идеје служе само једној сврси — сопственом опстанку на рачун верника. Богови су сви одреда људождери.

Тако је, једна од заједничких особина идеја јесте — људождерство. У старим и новим митологијама, често је присутан мотив канибализма. Митови су настали као ризнице знања и поимања и у њима је можда најсигурније сачувати увиде који би, због неподобности, испали из добро осмишљених идеолошких система владавине над људским месом. Митови су, заправо, уметничка дела, која за разлику од филозофије и религије, мудрост исказују на посредни, подсвесни начин и у људском уму опстају неприметно, искрсавајући тек онда када човек својим искуством довољно сазри да би их освестио.

Основна последица чулности јесте органски живот. Основна последица организовања јесте држава. Основна последица државе јесте недостатак спознајне способности — незнање. Ко верује да су ова три аспекта од свега најважнији, тај се никада неће ослободити незнања. Никада неће запливати слободно. Увек ће живети у тамници, венути, тупети, патити.

Овде на позорницу ступа друга општа особина идеја — обећање, нада, хвалисање, маркетинг. То су основна средства владавине религије и политичке идеологије. Увек се обећава бољи живот, пошто је живот у садашњости тежак, у кризи, итд, богатство на крају исцрпљујућег рада или авантуре, награда која се баш никада не догоди. Ова варљивост, претворност, лукавост, курварлук, подлост, злонамерност, јавља се или зашећерена и намирисана или, пак, као изопачена претња, застрашујућа и уцењивачка, крволочна и злочиначка. У сваком случају, овакав рад идеје доминира људском историјом.

Развој технологије и науке највише је допринео, уз помоћ идеје о напретку, јачању власти идеје над људима. Прво као слатко обећање о повећању животног стандарда и дужине живота, а затим и као обећање о повећаној безбедности, да би се завршио, или сада већ готово завршио, коришћењем свих технолошких и научних достигнућа како би се ојачали ланци власти и људима ускратило и оно мало слободе које им је, после вишемиленијумског усавршавања државе и политичке методо-

логије, преостало. Идеја све чини да се обезбеди од свог најопаснијег непријатеља — знања!

Тако је, највећи непријатељ идеје јесте знање.

Идеја, сама по себи чиста свест, садржај, представа стварности, никако није последица спознајног увида, већ је просто виђење без икаквог ослонца осим у себи самом — отуд и још једна основна особине идеје — самооправдање, самоважност, самосажаљење. Али, познајући особине идеје, човек стиче знање, силу којом може да им се одупре и ослободи њихове власти.

Наивчине верују да ће „ширењем свести“ досећи већу слободу. Али, то није тачно. Сведоци смо нових технологија, електронских мултимедија, који и те како шире нашу свест, много више од ЛСД-а или мескалина и сличних работа, али слободе је све мање, јер је та свест окупирана саморекламирајућим садржајем — најновијим обликом ропства.

Уместо ширења свести, предлажем — увећање знања. Оног знања, ока, које продире кроз видљиво и у позадини види невидљиви механизам злотворске управе.

Рад је, веровали или не, још једна заједничка особина свим идејама. Рад није ослободио човека, напротив, рад идеје је њеним саморекламерством и претворношћу „продат“ човеку као његово одлучујуће својство у еволуцијском успону ка „врху ланца исхране“. Тако је главна храна идеја претворена у главног грабљивца. Каква иронија! Човек је постао овца која верује да је лав!

Па, чак и када су људи схватили да су средства рада оно што одређује начин живота, обичаје и свеукупну организацију људског друштва и психе, изостао је коначни увид — да је то само начин на који идеје, јављајући се у све новијим и напреднијим облицима и склоповима, затезу своје узде и усмеравају човека ка задовољењу сопствене користи, сопственог опстанка.

Рад, средства рада, као и производ рада припадају идејама а не човеку.

Ово је важно знати, иначе ће се остати у власти идеје да је рад створио човека (што је истина), те да се мора радити како би се живело (што је такође истина).

Али, истина је и то да је живот лоша ствар, да је живот патња, те да се због тога ни не мора живети.

Пошто је живот организовање материје, а материја је само последица почела разноврсности, поставља се питање због чега би се слободни дух, одједаред из своје слободе, подредио бесконачном низу условљености?

Одговор на то питање неће нам дати идеје, пошто је у њиховој природи самоодржање и неће се понудити да себе жртвују зарад туђе користи.

Ми смо за идеје туђинци, гориво, храна, а оне су нама отац и мајка — има ли то заиста смисла? *Пошћуј родишље своје...* Тако идеја заповеда. А ми смо обавезни да извршавамо наређења, зар не?¹

Идеје лажу. Узимају храну коју смо произвели својим рукама и знојем, а затим нам враћају мрвице и захтевају да им се захваљујемо пре обода. Да се осећамо кривим и једва заслужним за ту милост. И још да смо поносни због тога што смо заслужили милост да поживимо још један дан и будемо корисни.

Заиста, треба бити глуп, али пре свега кукавица, па пристати на такво што.

Тако је, и кукавичлук је основна особина свих идеја. Ако овако наставимо, биће ту тушта и тма основних особина, на крају ће свака особина било које идеје бити „основна“. А можда и јесте тако. Да још мало истражујемо?

Као што човек или животиња пробирају шта ће појести, тако и идеје пробирају људе, остављају за себе слађе залогаје, то значи глупе и затупљене, слабе и кукавичке, а одбацују оне опоре, тврде, мигољаве и непослушне.

И то је основна особина идеја — размаженост и пробирљивост, специјализација. Једна идеја не може да влада свима, она увек тражи „одабране“, стадо одређене сорте, које ће је беспоговорно следити, служити јој као извор опстанка. Ето, уз идеју обавезно иде и — јеловник!

---

1 „Стога, није више човек тај који опојмљује свет; нељудско је оно што опојмљује нас.“ — Жан Бодријар.

Вечити рат

Већ сам поменуо почело, прапочело. Филозофи дедукцијом долазе до тога, да је на почетку било Једно, а онда се то једно распало — Банг! Но, није јасно због чега. Мислим да се ради о обичном превиду. Није тачно да је из Једног настало мноштво (море и небо, и слично томе). Овакво виђење, последица је навике да се догађаји представљају у времену. Једно и мноштво постоје једновремено, у ствари у тачки садашњој, што заправо значи изванвремено. Ово тврдим јер могу истовремено да ствари посматрам с обе позиције. Ради се о томе да је субјект (личност) покретан, а свет мноштва и сингуларност постоје независно један од другог. И још, ствар је одлуке којем ће се свету субјект приклонити, а он може да се одлучи и за оба.

Разлика између два света није нека замишљена црта, мада се тако може представити. Истинска разлика је знање. Онај који поседује знање може да вршља и шврља од једног до другог, тренутно и без напора. Онај који не поседује знање, не може. Он остаје заробљен у мехуру чулности и идеја, и не може из њега да изиђе већ као мува у тегли непрестано удара у невидљиву препреку. Јер оно што је за чуло невидљиво — не постоји!

Једно и мноштво нису ни у каквом просторно–временском односу. Њихова једина веза и разлика јесте знање. Нема никаквог напредовања из тачке А у тачку Б. Нема осипања света А па да би то чинило свет Б. Однос Једног, које је апстрактно, и мноштва, које је конкретно, јесте знање, а знање је разлагање, разлучивање, анализа, разградња, деконструкција, свеједно који израз волите да користите, то су све синоними.

Па, како је могуће да два света постоје а да нису ни у каквој вези осим преко субјекта који их је свестан?

Каква је личност тај субјект?

Проучавајући један и други свет, свет незнања и свет знања, јер све се своди на то, дошао сам до закључка да је управо метод (аналитички) омогућио постојање две крајности. Али, спознао сам и то да нема никакве „борбе“

између два пола, никакве борбе између добра и зла, па-метног и глупог — ничег сличног томе.

Борба или рат, што би рекао Хераклит, постоји само у свету мноштва који је настао вечитим распадањем, према прапочелу разликовања. Рат заиста постоји, али победника нема. Старински мудрац био је у праву.

Субјект који пажљиво посматра рат, осим тога што трпи, јер је причвршћен за чулну форму, тело, неминовно, због усређености пажње (то је услов) доспева до спознаје која га истом ослобађа зависности од условљености узрочно—последичног низа догађања (карме) чиме се укида патња. Дакле, усређеност пажње јесте одлучујући моменат након којег субјект стиче способност кретања изван мехура, јер знање које стиче не припада свету којим доминирају утисци (афекције). Знање је оно што спречава условљеност, оно што ослобађа. Знање је антигравитација.

Где су у свему томе идеје? Шта чинити с њима, када се једном ослободимо њихове власти? Ништа.

Ништа им не дугујемо. Нема ропства.

Преношење знања

На путу спознаје (који не постоји, је ли?) почетни проблем представља настојање да се у оној мери у којој се субјект освешћује то исто пренесе и на околни свет, на ближње. Што никако не „пали“ и представља стални извор фрустрације и често ствара сукобе. Знање једноставно не може да се пренеси са субјекта на субјект, не постоји вирус који ће знањем инфицирати друге људе, не постоји истинска опасност од заразе знањем.² Прогон истинобораца од стране истинобораца је обична манипулација, не постоји страх владара да ће се глупе масе оствестити. Они само и једино желе да се отарасе непо-

---

2 „Некад сам твитовао, али то је узалудни чин. Не остварујеш никакав утицај, а ако си у расположењу да хоћеш да будеш макар мало контроверзан и постујеш нешто, изненада схватиш, ‘О, мој Боже!’ јер си изложио себе гомили критизерства некаквих незнаца.“ — Силвестер Сталоне

слушних, а згодно им је да то чине уз халабуку, прогањајући оне најмање способне да се бране, што је обично, јефтино средство застрашивања. Толике су вештице и вешци спаљени на ломачи, каменовани или стрељани, али права зараза су биле куга, дизентерија, колера, тифус, туберкулоза, рак и леукемија, а зна се и ко је и шта створило услове за такво догађање. Прљавштина, јад, беда, неухрањеност, незналаштво, атомска бомба, пестициди и азбест. Од људи од знања могло би се очекивати да учине нешто корисно по том питању, али авај, владавина је идејама увек преча.

Идеје чак и допуштају постојање *Оног свеиша*, али морају *оне* да одлуче о томе како ће се тамо dospети. А пошто им то не иде у корист, јер људи који обраћају пажњу на себе и свет око себе неминовно измичу надзору, те се стварају и намећу лажни системи спасења (религије, идеологије) са свим пратећим реликвијама: ритуалима, календарима, јеловницима, празницима, проповедима, саветима, молитвама, молебанима и свецима, да не набрајам даље.³ Граде се храмови и светилишта којима је главна сврха клањање и поштовање Врховне идеје, која је на себе преузела одговорност, је л' те, да људе преведе у Онај, Бољи свет — само уколико су то заслужили покорношћу и поштовањем!

Моје искуство је супротно томе. Заслуга за одлазак на Онај свет стиче се на сасвим другачији, једноставнији и делотворни начин.

Једина жртва на том „путу“ су, ни мање ни више до ли — идеје!

Дакле, једини истински рат (драма) води се између личности и идеја, јер су идеје уљеви који су својим триковима и подлостима успели да овладају већим делом човечанства. Рат између идеја самих није „истински“, јер је он њихова природна особина. Идеје немилосрдно насрћу и нападају а једина одбрана од њих јесте — знање.

---

3 „На ово се своди данашња ‘политичка’ моћ. Она више није погоњена неком позитивном вољом; она је просто негативна моћ застрашивања, јавног здравства, осигурања, заштите.“ — Жан Бодријар.

Нажалост, незналице не могу да им се одупру, него пристају уз једну или другу (једну–те–исту) и постају оруђа и оружја, жртве и топовско месо, у том прљавом, вечном рату.⁴

Идеја

[ИЕ корен *weid*]

Идеја (гр. *eidos*) јесте исто што и вид, виђено, представа, (по)мисао. Отуд је и видети=ведети (знати).

Идеје се јављају у области мишљења⁵ тј. сећања, представљања. Идеје настају као последице чулности односно опажаја, као обликовање / тумачење / организовање података (разум), што је последица дејства (рада) почела разликовања. Оне су, стога, облици који се могу разложити (анализирати).

Идеја је сâм рад почела (или идеје почела), али и оно што врши рад, заправо оно *једино* које врши стварни рад. Не постоји никакав други стварни рад осим рада идеје. Рад идеје је збир њених особина заснован на условљености односа. Рад идеје производи облике као себе саму.

Покушаја идентификације *идеје* има много. Један од уобичајених покушаја своди се на извођење из почела разликовања — као код Питагоре, рецимо, или код кабалиста. Ово се затим завршава као каталогизовање различитих облика, идеја, и стварање категорија. Све је то делимично практично употребљиво, али ни у ком случају не објашњава постојање идеје и њену природу.

Идеја је универзални покретач. Аристотел је имао идеју непокретног покретача, који покреће све ствари али је сам непокренут (то би било почело). Разнолика тумачења ове идеје често нагињу ка правдању Бога тј.

---

4 „Човек одлази у знање као што иде у рат: будан, са страхом, с поштовањем, и уз апсолутно самопоуздање. Одлазак у знање или одлазак у рат на било који други начин је грешка, и ко год да је начини неће поживети да то зажали.“ — Карлос Кастанеда

5 Малим верзалом (енгл. *small caps*) сложени су сви појмови који имају одреднице у књизи. — Прим. уредника.

власти и нећу се овде упуштати у те спекулације (Лајбниц, *Теодикеја*). Оно што идеја покреће јесте узрочно–последични низ, акција–реакција, карма, итд. Другим речима, универзални покретач је почело по којем једна ствар узрокује другу и тиме производи лошу бесконачност — гомилу идеја, појавних облика, које се све међусобно прожимају и прождиру. Код Спинозе је то добро објашњено јер се начин постојања у простору дефинише као *разликовање*, а то је исто што и *креишање*. („*Маиџерија се налази у вечном креишању*“ Лукреције). Ово се јасно види и из Зенонове апорије, где је мера произвољно одређена као половина раздаљине између тачке А и Б, али се она рачуна од субјекта кретања (који се изједначава с тачком А), те се мера стално преполовљује у односу на почетну. Тако се упада у бесконачни низ — почело — апорију. Битно је схватити да је успостављање мере *чин*, и да тај чин није ничим условљен — то је аксиом. Знамо да је математика заснована на аксиомима, произвољним вредностима, али то се често заборавља. Управо *чин* одређивања мере у области апстрактног производи узрочно–последични низ и претвара апстрактно у стварно (конкретно). Ово је исто као и чин именовања.⁶

---

6 „*Ничиша не постоји док га не измеримо.*“ — Нилс Бор

Својства идеје

Рад

Рад идеје односи се на непрекидно обнављање представе у низу пролазних тренутака. Људи се жртвују за идеју, ствар, домовину, породицу, партију итд. Извор рада је почело разликовања. В. СМИСАО, ВОЉА

„Представа мора да траје!“ — Народна умотворина

САМООПРАВДАЊЕ, САМООДБРАНА, СМИСАО, САМОСАЖАЉЕЊЕ

Идеја се брани свим средствима. Одбрана се активира на начин условљене реакције, најчешће изазивањем одређене емоције — угрожености, увређености. Наравно, идеја ће користити људе да се одбрани, све људе који су у њеној власти. Историја има безброј сведочанстава о томе. Одбрана идеје је аутоматска радња која је истоветна њеној суштини, тј. њеном раду. Одбрана идеје је увек „разумна“ и разумни човек не може а да се не сложи с њом.

Пример: (први пут у Француској 1242, затим успостављањем инквизиције у Шпанији 1478) AUTO-DAFÉ је ритуал јавног покајања у одбрану хришћанства у име чега је на ломачи спаљен огроман број људи. Све државе и друге институције власти се служе, у већој или мањој мери округлости, оваквим методом.

Докле год постоји нагон (најочигледније код писаца) да се објасни то о чему се пише, то значи да идеја још увек „ради“ тј. брани се, објашњава себе. Писац треба да научи да је то ваљани део процеса овладавања идејом и да га препозна, те да сачека док потпуно „објашњење“ изиђе на видело, а онда га лепо обрише из текста. Тек кад је идеја у потпуности схваћена, она је „зрела“ и може се поигравати њом и уврстити је у свој арсенал.

ОПСТАНАК, САМООДРЖАЊЕ

Изговор да се мора живети, оправдава постојање идеје и сва средства да се оствари циљ.

Живот

Идеја је живот. Идеја се бори да опстане, да се размножава (пројектује), да расте, да буде бесмртна.

ПРЕДСТАВЉАЊЕ (ПРОЈЕКТОВАЊЕ), РЕКЛАМИРАЊЕ, МАРКЕТИНГ

Дејство идеје/осећања на друге субјекте, превара, насиље, индоктринација, зараза, пропаганда. Читаво човечанство, данас као и јуче, представља поприште међусобне борбе идеја и осећања.

„Идеје су моћније од топова. Не допуштамо непријатељу да има топове, зашто бисмо допустили да има идеје?“ • „Свако намеће свој систем докле год сеже његова војска“. — Јосиф Стаљин.

САМОВАЖНОСТ, САМОБИТНОСТ, РАСА, ПЛЕМСТВО, ПЛЕМЕНИТОСТ

У спречи с опстанком, идеја самоважности део је оправдавања коришћења ропске радне снаге. Најбољи робови су *расни* робови. Ми смо важни онолико колико нам је важна идеја којој служимо.

Језик

Основна сврха језика јесте камуфлажа, прикривање истине, исказивање неистина и завођење. Такође, језик је препрека за стварно делање, јер се поставља захтев да се ствар пре свега разреши у језику, а за то је потребан истински филозоф а не било ко. Правни систем служи тој сврси. Идеја уз помоћ правног система, законима покушава да „све објасни“ те да то објашњење (правни поредак) силом наметне.

Кукавичлук

Страх од слободе (истине). Неспособност да се каже „Не“ идеји, логици, поретку итд.

Људождерство

Оправдава се нагоном за опстанак или припадништвом вишој раси.⁷

Верност, оданост, обавезност, обавеза

Осећање верности (лојалности) не допушта слободу. Верност је забленутост у правила односно представу. Верност је променљива јер се лако изражава системом вредности.

Одговорност, послушност

Идеја захтева одговорност тј. послушност, од својих робова.

Грабљивост

Наметљивост је исто што и прождрљивост. Идеје усвајају (једу) једна другу како би опстале.

Завођење и радозналост

Спрега ове две особине сигурно убија мачку.

Незајажљивост, похлепа

Идеје су рад почела и немају кочнице. Стога, пате од недостатка суздржавања.

Камуфлажа, скривање

Када је настало око, настао је грабљивац. Последица тога је читав арсенал средстава заваривања. Живот је сав о томе.

Лукавство

Идејама лукавство служи да се представљају као да су мудре.

Политика

Све лукавство и насиље идеја у једној речи.

---

7 “Вук на овцу своје право има / кâ тиранин на слаба човјека“
— Његош

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ, ДЕНУНЦИЈАЦИЈА

У рату између идеја и личности, идеје увек иду против личности а личност против метода.

ФАШИЗАМ

Одбрамбени механизам идеје.

ОБЕСХРАБРЕНОСТ, БЕСМИСЛЕНОСТ, БЕЗНАЂЕ

За разлику од кукавичлука, обесхрабреност (ниски морал) има нарочиту улогу у спречавању било каквог делања које би човека ослободило патње живљења. То је обично крај покушајима да се живот побољша, јер свако побољшавање живота води још већој покварености. Оно што човек треба да схвати јесте да постоји и такво нешто као што је област изван живота, у којој се може бити слободан.

КАЖЊАВАЊЕ

Идеја кажњава непослушне. Пре тога их уверава или застрашује.

ВЕРОВАЊЕ

Лакше је веровати него знати. Штеди енергију толико неопходну за рад. У савременој цивилизацији радни човек нема кад да промишља. Чак је и његово веровање просто на нивоу извршења обавеза — верује да се то „мора“.

ТЕЛЕПАТИЈА, ЧИТАЊЕ МИСЛИ

Иако идеје не могу да читају мисли, оне то снажно желе и уместо тога уображавају да то могу. То се зове — представљање (пројекција).

МРЖЊА

Мржња је емоција коју окида свако угрожавање идеје. Типична је мржња добрих робова према лошим, лењим, непослушним робовима, као и свакоме ко исказе на-

меру да робове ослободи ропства. Три минута мржње свакога дана подиже морал и радни елан робова.

Будућност

Будућност је омиљена представа идеја; замишљање лепше будућности је израз наде, замишљање ружне будућности је застрашујућа. И једно и друго за претпоставку има живот, тј. рекламирање живота.

Историзација

Идеје стварају историју као залог: сва дуговања су историјске чињенице. Дужничко ропство.

ЦЕНЗУРА И АУТОЦЕНЗУРА

Тлачитељски механизам и аутоматска реакција (емоција страха) која спречава објављивање истине. Пошто је владавина идеје тајна, а јавност представа поретка, све што ремети ту представу забрањено је. Већ смо рекли: анализа стварности је смрт за идеју.

ТАЈНОСТ, ПРИВАТНОСТ

Мисли господара су јавна тајна, а приватност поданика ограничава власт. Због тога власт чини све да чулима уђе у сваки кутак свог домена.

ПАЖЊА, БОРБА ЗА ПАЖЊУ

Идеја се бори за пажњу „других“ како би их прождерала/усвојила. Привлачење пажње и опчињавање плена је стратешки моменат ове делатности. Зарад привлачења пажње користе се сва средства, нарочито наука и технологија, фармакологија, психологија, идеологија, забављање као и грубо застрашивање. У природи, међу живим бићима, веома су развијене технике привлачења пажње: припадници једног пола труде се да привуку пажњу оног другог јер је то у функцији парења, грабљивци и плен имају читав репертоар привлачења или одвлачења пажње (камуфлажа).

УВРЕЂЕНОСТ

Власт се вређа када се не поштује. Недостатак поштовања значи неисплаћени дуг. Идеја тежи да присваја, а вређа се кад неко или нешто одбија припадност или послушност (лојалност).

Ропство

Ропство је начин да бесмисао преживи. Ропство је први услов историје — уређеног система владавине идеја.

Лењост (инерција)

Лењост је угодна јер материја не воли да се креће. Лењост је синоним кукавичлуку. Разлог због којег знање застрашује јесте управо због могућности да ће се ствари покренути и тиме ће тело испасти из угодне „равнотеже“ опијености незнањем.

Незнање, лењост

Незнање опстаје јер знање нема могућност да афицира (утиче). Знање је тамна материја, није условљено, не изазива реакцију. Због тога, ма колико засипали незналице чињеницама, они неће реаговати. Знање је опасно једино уколико се појави изнутра, а оно иначе обитава „унутра“. Начин да се то спречи јесте непрестано засипање неважним информацијама што преокупира пажњу и спречава утонуће у медитативно стање, које доводи у додир са спознајом.

Повратни удар, КОНТРАРЕВОЛУЦИЈА, ОСВЕТА

Када год се нека идеја или емоција потисну, ствара се вакуум и потом треба очекивати контраудар: напад самосажалења, обесхрабрења, кајање, жеља за безбедношћу, рекламира се ропско пристајање на безбедност положаја. То је најповољнији тренутак за Ђавола да скупља потписе на Уговору.

Речник идеја

Авангарда, сигнализам, уметност

У уметности, авангарда истражује непознато. Такође, она истражује нове облике анализе и синтезе познатог.

„Авангардна музика је као неки експеримент. Драго ти је што је неко то урадио, али није неопходно и да слушаш.“ — Брајан Ино

Аватар, бодхисатва, месија

У хиндуизму, намерни силазак бога на Земљу.

Постоји схватање да је аватар збир космичке интелигенције и да се из тог (метафизичког) стања може издвојити један део и отеловити у области живота. Овакав отеловљени облик живота испуњен знањем имао би предност, јер у себи већ садржи, у облику интуиције, предиспозиције да зарад спасења, подучава бића огрезла у незнању. Будистички појам бодхисатве је сличан овоме, само се овде ради о људима који одлажу свој одлазак како би помагали другима докле год то могу.

„Сутра ујутру, одлучио је, започећу чишћење песака педесет хиљада векова за моју прву башту с поврћем. То је почетни корак.“ — Филип К. Дик

AGI⁸ — Глобално надзирање

Вештачка глобална интелигенција (пројекат)

Имагинарни или стварни пројекат, свеједно, изопачено схватање ТЕОРИЈЕ СВЕГА. Размештањем сен-

---

8 Artificial Global Intelligence

зора, камера, микрофона, чипова и др, по читавој планети, те сакупљањем информација на једном месту, жели се остварити увид у сва дешавања. То је у основи живот — грабљивац. Питање је само шта је ту централни нервни систем, систем одлучивања, и у којој мери је он реактиван с обзиром на неизмерни уплив информације?

Чула су реактивни механизми, систем ће *морати* да реагује на све што се дешава. Није тешко замислити колико ће ту бити непотребног утрошка енергије. Чини се да је оваква идеја само унапређена идеја бирократије. Кафкијанска или орвелијанска стварност. Или још горе — Обамакер.

„Чак и када ништа не радиш, посматрају те и праве белешке.“ — Едвард Сноуден

„Свака револуција испарава и оставља иза себе једино слину нове бирократије.“ — Франц Кафка

Азбука или Алфабет или Елемента, Идеограм

Слова, писмена, јесу побуна против тајности.

Власт највише зазире од писмених.

Слова су елементи, основне градивне ћелије односног склопа који омогућује очување доживљених или измаштаних представа и утисака. У спрези с језиком, слова потпомажу политичку манипулацију, јер је језик сâм политичко средство владања.

Писменост омогућује трансфер технологије, идеологије, политичке и друге манипулације. Језик је нападачко и освајачко средство, а азбука обезбеђује неразумевање, односно спречава додир између различитих групација или народа.

Идеограмско писмо, будући независно од језика, омогућује комуникацију између група које се не могу споразумети због различитих језика које користе. У поређењу с азбуком, идеограми су ефикаснији у улози преносилаца технологије, идеја и искуства.

Азбука се јавља као посредник између језика и способности говора, а идеограми су непосредно у вези с говором, дакле — исто што и универзални језик.

Винчанско писмо — 5000 г. п. н. е.

Винчанско протописмо је извор готово свих европских азбука, укључујући феничанску. Прве значајне измене овог писма виде се тек у грчкој и латинској азбуци. Етрурци и савремени народи још увек су користили изворне знакове, неизмењене током хиљада година. Тек појавом бронзаног доба долази до прилагођавања азбуке, у складу с новим технологијама.

„Ти курвино З, ти непотребно слово!“ — Вилијем Шекспир

Аксиом

Почетна тачка размишљања. Произвољна поставка. У аналитичком методу нема аксиома.

Анализа, ТЕОРИЈА СВЕГА, разлагање, растварање, деконструкција

Анализа је стање побуне. Рад анализе је спознаја. Овај рад потиरे рад идеје и то је услов преласка из односног стања у апсолутно стање (стање мировања).

Однос између апстрактног (безобличног) и конкретног (уобличеног) јесте анализа (разлагање). Ово је основни начин стицања знања, уједно и дефиниција *Теорије свега*.

Анализа је једини начин да личност коригује своје понашање од представљеног (условљеног, уговорног, нужног) ка слободном.

АНАРХИЈА

Дословно значи „без надређеног“. Безвлашће. Погрешно је веровање да се анархисти удружују: ако се удружују, нису анархисти већ разбојници. Најчешће се бркају појмови анархије и тероризма. Анархија је најчешће злоупотребљавани појам, уз појам љубави.

Разлика између анархије зараћених банди у Судану и Сомалији и анархије геополитичке ситуације, само је у размери. Уређена отимачина (профитерство) није суштински боља од неуређене. Светски ратови нису бољи од племенске или картелашке анархије.

Анархија не може бити друштвени, нити било какав други систем. Анархија се не пројектује у будућност. Она је увек сада.

Анархија је отпор поретку, право лице анализе, деконструкције, слободе.

Буда је за своје учење о *не-ја* рекао да је то „кретање против струје“.

Код Кастанеде је то *не-чињење (not-doing)*.

Овакво не-чињење је основ медитације (промишљања). Оно субјекта доводи у стање усређености, које је изван опажања и рефлексije.

Проблем између поретка и анархије разрешава се једино потпуним одвајањем једног од другог, никако отвореним сукобом.

„Нема већег зла од анархије.“ — Софокле

„Све у свему, анархија је била најкреативнији период јапанске културе, јер су се тада догодили највеће сликарство пејсажа, врхунац вештине просторне архитектуре, као и уметности аранжирања цвећа и но-драме.“ — Ц. М. Робертс

АПОРИЈА

Рђава бесконачност, беспуће. Рад почела разликовања. Патња.

Симболи бескрајног кретања, пропадања у различитост, јесу: свастика, спирални вртлог, двострука спирала, уроборос (змија која гута сопствени реп), и слично томе. Аутоканибализам природе. САМСАРА. У митовима: Титан Крон који једе сопствену децу, мит о Озирису, грчки, јеврејски и хришћански мит о жртвовању деце итд. У *Одисеји*, прича о Киклопу подсећа на мит о Крону. Молох. Револуција једе своју децу.

Женски или њасивни њринциј, јер трпи.

У античкој трагедији, основ драме јесте сукоб личности и власти (почела): Прометеј, у сукобу са Зевсом, вечно пати; Антигона пати од „рада идеје обичаја“, Медеја пати од „емоционалне интелигенције“, Ифигенија страда зарад представе о „историјском догађању сврхе“.

Нагон, страст, пожуда, воља за живот. Баш–Челик.

Апсолут, неограничен, апејрон, неразлучив

Идеја апсолута, подвргнута анализи, показује се у свему супротна идеји апстрактног (безобличног), јер у себи садржи неограничени садржај различитих али међусобно условљених делова (створена природа).

Стварност облика идеје је уистину претензија (напрезање) коначног облика. Идеја се, под анализом, увек показује само као почело разликовања. Због тога се појам апсолута мора схватити делатно, а не као неки заиста „тврди“ или „монолитни“ облик који постоји као такав, „непроменљив“ у области сталне промене.

„Појава је нешто апсолутно, али стварност није таква — све је међузависно, не апсолутно.“ — Да-лај Лама

Апстрактно, безоблично, вакуум, празнина

Апстрактно је неразумљиво, несхватљиво и стога је једино могуће односити се према њему ћутањем, не-реаговањем (тамна материја). Апстрактно је основна полуа анализе схватљивог (уобличеног). Без идеје апстрактног немогуће је било шта доводити у питање. Апстрактно је оно што омогућује рад анализе (*мушки* или *активни принцип*).

„Иzolовани делићи материје су апстракције, њихове особине се могу дефинисати и посматрати једино кроз њихову интеракцију с другим системима.“ — Нилс Бор

Атом

Гр. од египатског „прво почело“ (нетер нетеру) Атом — недељиви, јединствен. Оно што се данас још увек зове атом, одавно није основна честица материје.

„Атоми лете у бескрајном простору на све стране, сваки посебно или у групи, сударају се и састављају ствари и светове.“ — Леукип и Демокрит

„Физичар је само начин на који атом посматра себе.“ • „Мора да нам буде јасно, да кад се ради о атомима, језик може да се користи једино као у поезији.“ — Нилс Бор

Банкарство, БРОЈ, СМИСАО

Банкарство је лукавост наместо ума и представља коначни усуд незнања. Банкарство је засновано на лажној идеји користи и смисла.

Свет је, прихвативши математику на месту мудрости и филозофије, пристао на врховну власт лутрије — на самовољу коцкара–банкара. Цена тога је неизрецива, банкарски дуг је неизмеран.

„Добро је само по себи то што људи наше нације не разумеју банкарство, јер када би разумели, верујем да би се још пре јутра догодила револуција.“ — Хенри Форд

Бежање

Робови се највише плаше бежања и бегунаца. Прва оптужба која од њих стиже некое ко не жели да робује, јесте да он хоће да побегне од одговорности. Оваквим означавањем одбегли роб се претвара у објект над којим треба извршити казну или преобликовање (реформацију).

„Бежи, зеко, бежи!“ — Џон Апдајк

Безбедност, угроженост, безосећајност, приватна својина, самосажаљење

Друго лице осећања угрожености.

Кукавице базде на безбедност.

„Економије безбедног света су све ужасно, ужасно опакe и углавном заснованe на страху, застрашивању и уцени.“ — Линус Торвалдс

„Често је безбедније бити у ланцима него слободан.“ — Франц Кафка

БЕЗОСЕЋАЈНОСТ, самосажалење, угроженост, безбедност

Идеја осећања „безосећајности“ служи спречавању дејства друштвених и природних инхибиција (норми понашања). Лопови, разбојници, убице и властодршци пролазе кроз нарочиту обуку како би усвојили овај протокол. Такође, безосећајност ствара илузију недодирљивости, неафицираности, имуности на туђе емоције и разлоге (молбе, преклињање жртве итд). Ово је битно, јер једно од основних својстава идеје / емоције јесте пројектовање (на друге субјекте), а безосећајност спречава / избегава комуникацију са жртвом.

Управо тежња да се избегне реакција / афекција (да се осећа безбедно) потврђује да је безосећајност само друго лице осећања угрожености.

Власт је апсолутно безосећајна, јер се плаши непослушности / супротстављања. Све што се дешава у видокругу власти окида ову емоцију.

КРИПТЕЈА (гр. *κρυπτεία* / *krupteía*, од *κρυπτός* / *kryptós*, „скривен, тајне ствари“) — У древној Спарти, младићи су, маскирани, одлазили у ноћни поход застрашивања и убијања непослушних Хелота.

Блаженство

Бестежинско стање.

„Вежбајте промишљање непрекидно. Промисљање води вечном блаженству. Стога, промишљајте, промишљајте.“ — Свами Сивананда

Бог

Идеја поседовања.

Бог је лихвар, банкар.

У многим религијама Бог је идеални дужнички роб — све што је створио „поклонио“ је човеку. Бог је творац свега, свеопшти владар, надзорник света, итд.

Идеја Бога омогућује да се у њено („Његово“) име чине одређене ствари и представља неупитност власти. Стога је Бог оруђе идеје владања.

Људи верују да ће их Бог спасити, али они се једино могу „искупити“ — када плате свој дуг. Људи су, прихвативши дарове Бога, потписали уговор с Ђаволом.

Прича о томе како је идеја Бога настала као последица људске потребе да се објасне дејства природних сила је само маска за оправдање неупитног понашања власти.

Адам и Ева су због непослушности избачени из Раја.

„Ми верујемо у Бога, али за разлику од Американаца, ми му не верујемо.“ — Лајбах

„Као прво, Бог је створио идиоте. То је била вежба. А онда је створио школске одборе.“ — Марк Твен

Бол

Воли свој бол јер неће трајати довека.

Борг—колектив, скраћено од Киборг, кибернетски организам.

Идеја Борг—коллектива, симбиотске заједнице органског и кибернетског бића, одлично је обрађена у научнофантастичним ТВ серијалима *Звездане стазе*.

Овај концепт показује да су природа и технологија заправо једно те исто.

Оригинални Борг—колектив је замишљен као заједница тругова / јединки са заједничким умом (кошница). То је, заправо, фашистички идеал. Први је идеју о подели дужности систематски разрадио Платон у *Држави*.

Борг–колектив тежи да усвоји (асимилује) све што може да искористи.

„Сваки отпор је узалудан. Бићете асимиловани.“
— Борг

„Асимилуј ово!“ — Ворф

БРАК, СКЛОП

Извор многих зала. Пре свега, брак је сегрегација, себичност, надзор, непотизам, небрига за све што није „моје“ или „наше“. Брак је и рад идеје поседовања.

Брак је уједно обећање и залудност отеловљења изолованог система.

Брак установљује култ уговора. Уговор обавезује странке да поштују правила. Не ради се о томе да ли ће неко стриктно поштовати правила, већ о могућности кажњавања за прекршај. Пошто је у природи човека слобода, истинска или самоволна, аутоматски се ствара паралелни свет у којем се дела тајно, како би се измакло оку и казни уговора. Уговор је жиг ропства. А робови беже у катакомбе (кафане, борделе, коцкарнице) где могу да живе без надзора. Брак је црква у којој се глуми скрушеност и поштење.

„Постоји, између људи који се воле, нека врста капитала који чувају. То није само гомила осећања или задовољстава, већ и могућност двоструке игре или повлачења деоница које чуваш у срцу другог.“ — Жан Бодријар

„Учествовао сам у нечему хаотичном и суманутом. Све што сада могу да кажем јесте да јесам и да ћу то и остати, самац.“ — Силвестер Сталоне

„Мислим да би геј⁹ брак требало да буде између човека и жене.“ — Арнолд Шварценегер

„Не верујем да можете да наведете много великих проналазака које су начинили ожењени људи.“
— Никола Тесла

---

9 Енг. *gay* — радостан, весело.

Број, банкарство, математика

Број је идеја разликовања.

Број је универзални именитељ.

Број је изговор сваког мерења као делатности.

Манипулација бројевима назива се — математика.

Врховна власт бројева — банкарство.

„Највећа срећа највећег броја јесте основ морала и законодавства.“ — Џереми Бентам

Будизам, метод, анализа, истина

Будизам је метод досезања до истине.

Вакуум, празнина, нирвана, апстрактно

Празнина је почело интелигенције или спознајне моћи.

Напон између празнине и облика је неизмеран.

Празнина је апстракт, лишеност облика.

Велики прасак = Ентропија

Равномерно распоређена енергија (уравниловка), у „топотној смрти“ као и у Великом праску (револуцији) — највећи је страх сваке власти.

Верност Основно својство идеје.

Оков. Свака идеја захтева верност.

„Лојалност окамењеном мишљењу никада није раскинула ланац и ослободила људску душу.“ — Марк Твен

„Вера: невољност да се зна шта је истина.“ — Фридрих Ниче

Вештачка интелигенција

Вештачка интелигенција се обично дефинише као способност компјутера да доноси одлуке. Али, то је само још једна теорија завере. ВИ је заправо одавно свуда око нас. Све што следи протоколе и правила

јесте вештачка интелигенција, било да је то човек или машина. ВИ јесте супротност интелигенцији, која је спознајна способност.

„Моћни систем ВИ са задатком да се брине о твојој безбедности могао би да те држи заробљеног у кући. Ако би захтевао да будеш срећан, могао би да те прикључи на систем за одржавање живота и у бескрај стимулише центре за задовољство у твом мозгу. Уколико не обезбедиш довољно велику библиотеку пожељног понашања за твоју ВИ и беспрекорни начин да проникне у то какво понашање највише волиш, насукатићеш се на ономе чиме те послужи. А пошто је то веома сложен систем, никада нећеш моћи да га довољно добро схватиш како би га правилно поде-сио.“ — Џејмс Барат

Власт, моћ, поседовање

Чула су власт. Власт хоће да види и чује шта је њој мило.

Моћ насиља (промене) трпи онај који себе замишља као трајни облик тј. предмет.

Моћ је последица рада почела разликовања; непостојаност, тј. пропаст, облика се лажно представља као последица дејства суседног или наилазећег облика.

У Њутновој механици, сила је оно што покреће облике и оно што облици собом (кретањем) преносе на друге објекте.

„Све силе света нису толико моћне као идеја чије је време дошло.“ — Виктор Иго

„Свака власт мора се подредити већој власти.“ — Луције Енеј Сенека

„Стратешки непријатељ је фашизам... фашизам у свима нама, у главама и свакодневном понашању, фашизам који нас нагони да волимо власт, да желимо баш оно што нас тлачи и искористићава.“ — Мишел Фуко

Воља, Велики брат, ријалити шоу

Представа свемоћног Бате.

„Велики брат те посматра.“ — Џорџ Орвел

„Велики брат не воли кад га посматрају мале браце.“ — Хасан М. Елахи

Воља, представа

Воља је исто што и представа. Оно што се доживљава као „воља“ јесте рад идеје.

Човек на овом свету може да хоће само једну ствар — да не буде ни у чијој власти. Све остало није његова воља.

ВРЕМЕ, МИШЉЕЊЕ

Начин на који размишљамо. Подаци се не могу сагледати одједном, већ један за другим. Тиме се ствара представа „временске линије“.

У знању су сви подаци истовремени и на истом месту, стога је знање изван области временског представљања.

Путовање кроз време у области условљености је апсурдно, јер би представљало мешање у поредак условљавања.

У време Интернета, време примања и трошења информације се хиљадоструко скратило у односу на претходне епохе. То није субјективни утисак, већ мерљива, делатна стварност.

„Кад се време потроши, почиње вечност.“ — Хелен Хант Цексон

„Проблем с нашим временима је тај што будућност није оно што је била.“ — Пол Валери

„Потребно је много времена да би се постао млад.“ — Пабло Пикасо

ГАЂЕЊЕ (ИНХИБИЦИЈА), ГАД, ГАМАД

Осим што спречава да дођемо у додир са штетним и отровним супстанцама или идејама и обичајима, гађење је и условљена реакција која има за циљ да поштеди гада, гамад, штеточину. „Гади ми се да спље-скам ту бубашвабу¹⁰ (јер ћу се испрљати).“

Осећање гађења је веома често средство владања глумим масама, јер се користи као средство спречавања реакције на системску неправду и злочин.

Гађење се у човеку лако прелива у осећање племенитости, а ово је осећање основна одлика племства.
В. РАСА.

У будизму, „гађење на људски кал“ је услов да се постане Буда. У овом случају, гађење означава тренутак када човек схвати у коликој мери је људско постојање условљено, аутоматизовано и обесмишљено. Однос према животу, у будизму, јесте да се од њега треба спасавати.

„Не схватам како човек од части може да узме новине у руке а да се не стресе од гадости.“ — Шарл Бодлер

„Начелно, постоје два основна мотива мог етоса спознаје о којима последњих година највише волим да говорим и пишем: гађење и одрицање од насиља — ахимса...“ — Чедомил Вељачић

„Замислио је себе таквога на Земљи, и наједном је осетио гађење и стид. Зашто? Шта се то десило са мном? Где је нестало васпитано и гајено од детињства поштовање и поверење према себи сличнима, према човеку, према дивном бићу, које се зове 'човек'? А мени више ништа не може да помогне, помислио је са ужасавањем. Јер, ја их одиста мрзим и презирем... Не сажаљевам их, не — мрзим их и презирем. Могу колико хоћу да правдам тупост и зверство овога момка, поред

---

10 Бубашвабе заправо и нису штеточине, оне чисте ђубре које остављамо за собом, али сметају јер се мотају туда.

кога сам управо прошао, социјалне услове, строго васпитање, све шта хоћу, али ја сада јасно видим да је то мој непријатељ, непријатељ свега што волим, непријатељ мојих пријатеља, непријатељ онога што ја сматрам за најсветије.“ — Аркадиј и Борис Стругацки

Гаф

Непримереност. Делање које се не уклапа у задати модел односа. Гаф је и уметничко средство провокације. Случајни или намерни, гаф изазива одбрамбену реакцију система.

„Гаф је кад политичар изрекне истину.“ — Мајкл Кинсли

Геније

Који непрекидно сакупља искуство.

„Никад не престани с учењем, знање се удвостручује сваких четрнаест месеци.“ — Ентони Џ. Д’Анђело

„Ако немаш планину, направи је и попни се на њу. А кад се попнеш, начини још једну; иначе ћеш од живота направити равну линију.“ — Силвестер Сталоне

„После одређене тачке пређеног пута више нема повратка. То је тачка која се мора досећи.“ — Франц Кафка

Глупост

Незнање, зло.

Не постоји лек против глупости. Људи су глупи јер тако желе.

„Неки научници тврде да је водоник, пошто га има у изобиљу, основни градивни елемент свемира. Не слажем се с тим. Тврдим да има много

више глупости него водоника, и да је она основни градивни материјал свемира.“ — Френк Запа

„Тешко је ослободити будале од ланаца које обожавају.“ — Волтер

Глобализам, глобализација, мрежа

Поимање планете Земље као лопте је застарело. Земља је — мрежа.

Једна планета — једна држава!

„Глобализација захтева да се оствари широки, контекстуални и дугорочни поглед.“ — Хелен Фишер

„Негативна страна глобализације је што уништава читаве економске системе и чинећи то уништава пратеће културе.“ — Питер Л. Бергер

„Глобализација’ је чин увођења и остваривања пројеката измештања (outsourcing) како би се цена рада свела на најнижи могући ниво. БЕСПЛАТНИ рад је увек коначни циљ.“ — Рајнхард

ГЛОБАЛНО ЗАГРЕВАЊЕ

Недопустиво је да планета ради шта јој падне на памет.

ГОВОР

Говор јесте способност представљања целине као да се састоји од делова.

Језик, математика, склопови су односних појмова. Смисао и значење појмова и њихових међусобних веза увек су произвољни.

Због тога је ова „способност“, „моћ“, истовремено и благослов и проклетство, јер колико год да обећава осмишљени свет, још више омогућује превару и обитавање у безвредној претвари званој смислени живот.

„Цело је погрешно.“ — Теодор Адорно

ГРАБЉИВАЦ Основно својство идеје.

Дејство чула, представљање, присвајање, завођење — то су грабљиве особине.

„Мислим да свако ко је несигуран, а свако је то, схвата чињеницу да је много лакше бити грабљивац него жртва.“ — Џејмс ван дер Бик

ГРАВИТАЦИЈА, сила теже

Сматра се да је гравитација сила којом сви материјални облици привлаче једни друге. Али, можда је гравитација облик, односно сила која чини облике — рад почела? Гравитација има неограничени домет и нема смер, већ делује подједнако у свим правцима.

В. ФРАКТАЛ.

Мистичко искуство блаженства проистиче из чињенице да губитком осећаја тела нестаје и страховити притисак силе теже на сопство.

„Материјализам је једини облик ометања истинског блаженства.“ — Даглас Хортон

ГРИЖА САВЕСТИ

Распон мисли обухвата све садржаје, инхибиције прописују о чему се сме и о чему не сме размишљати. То је рад идеје, то је условљавање, грижа савести. Грижа савести делује превентивно и спречава довођење саме идеје у фокус. Ово служи као заштита власти (идеје).

„О, савести, усправна и неукаљана, како те горко уједа и најмања грешка.“ — Данте

ДЕМОКРАТИЈА

Владавина народа. Своди се на све зло у људима. Јер добро је увек прогнано из живота.

Тајно гласање је основни механизам који онемогућује одговорност гласача.

„Волим демократију. Волим републику.“ — Сенатор Палпатин

„Рекламирање је суштина демократије.“ — Антон Павлович Чехов

„Слободно бирање господара не укида господаре или робове.“ — Херберт Маркузе

ДЕТЕРМИНИЗАМ, СТОХАСТИЧКИ МЕТОД

Веровање да је свако дешавање последица претходног дешавања.

У мишљењу, као и музици, ништа ничему не претходи. Низ догађаја који видимо је обични слајд-шоу којим управља једна или више идеја.

„Мој курс је одређен ка неистраженом мору.“ — Данте

ДНЕВНИК

Бележење новостеченог искуства.

„Сликање је само још један начин да се води дневник.“ — Пабло Пикасо

„Предност вођења дневника је у томе што, уз велику јасноћу, постајеш свестан промена које трпиш.“ — Франц Кафка

ДОБРО — ЗЛО = ЗНАЊЕ — НЕЗНАЊЕ.

Осећање среће се сматра „добрим“; осећање несреће — „лошим“. Идеално, све се тумачи емоцијом. Све што „угрожава“ јесте зло. Оно што истински угрожава агрегат ега, приватну својину, јесте — знање, јер оно растура.

Дуализам је основна замка за дух јер подразумева два активна принципа који обеснажују један другог. Стога је дуализам производња немоћи.

„Једино добро је знање, а једино зло је незнање.“ — Херодот

„Слобода није у томе да се бира између црног и белог већ да се одбаце такви прописани избори.“
— Теодор Адорно

ДОГМА, ИДЕОЛОГИЈА

Виђење поретка које не дозвољава стваралаштво или било какво одступање.

ДРАМА, ПОЕЗИЈА

Делање. Права драма јесте однос личности и институције. Агонија, патња, нису драма, оне су — пораз, потлаченост, емотивна и идеолошка исцрпљеност.

„Мој стари учитељ драме је говорио: 'Немој стално нешто да радиш, стој тамо.' Гери Купер се није плашио да ништа не ради.“ — Клинт Иствуд

ДРЖАВА

Све државе створиле су разбојничке банде. Идеја државе ширила се пирамидама. То значи организацијом маса помоћу радних подухвата. Рад је истинско оруђе тлачења.

Једини посао државе је да омогући малом или великом броју људи да живе на рачун свих и свега осталог, по сваку цену. У савременој цивилизацији, већина људи су паразити и разбојници, ма колико невини се чинили.

„Да би се живело мора се радити.“ — Народна изрека

„Све унутар државе, ништа изван државе, ништа против државе.“ — Бенито Мусолини

„Тамо где има државе не може бити слободе, а тамо где је слобода нема државе.“ — Владимир Иљич Лењин

„У држави која обилује поквареношћу, закони мора да су многобројни.“ — Тацит

„Што је већа држава, погрешнији и окрутнији њен патриотизам, већи је и збир патње на којој је та моћ утемељена.“ — Лав Толстој

„Држава је настала зарад живота и даље постоји зарад бољег живота.“ — Аристотел

„Посао сваке владе је да не успе.“ — Рајнхарт

Дуг, дуговање, дужничко ропство

Обавеза, спутаност.

„Дуг, именица. Ингениозна замена за ланац, и бич гонича робова.“ — Емброуз Бирс

„Ратови се воде да би се направио дуг.“ — Езра Паунд

Дух

Делатни ум.

„Не постоји ништа осим духовног света; оно што зовемо чулним светом је Зло у духовном свету, а оно што зовемо Злом је само нужност тренутка у нашем вечном развоју.“ — Франц Кафка

Душа

Бели папир. Пазите шта стављате на њега.

„Мораш да покажеш своју душу, иначе си само део опреме.“ — Силвестер Сталоне

Его

Представа о себи

„Где је Ид био, ту ће Его бити.“ — Сигмунд Фројд

„Волим тренутак кад разбијем човеков его.“ — Боби Фишер

„Нико не зна ко сам нити шта радим. Чак ни ја.“ — Карлос Кастанеда

ЕКОНОМИЈА

Не постоји економија. Постоји само политички монопол и насиље.

„Део је општег обрасца заблуделе политике да је наша земља сада подешена на економију производње оружја, узгојеној на вештачки изазваној психози ратне хистерије и отхрањеној непрестаном пропагандом страха.“ — Даглас Макартур

ЕКСПЕРИМЕНТ, ОПИТ, КУШАЊЕ

Експеримент јесте искуство, сакупљање искуства. Човек који не експериментише сам је себе осудио на глупост и незналаштво.

Сваки робот се држи традиције ко пијан плота. Слободан човек непрекидно експериментише и усавршава се. Интелигенција је извор и увор сваког експеримента. Изван тога интелигенције нема.

„Морате доћи у Копенхаген да радите с нама. Ми волимо људе који заправо делују кроз експерименте.“ — Нилс Бор

„Наша основна тежња јесте: ослобођење од овог експеримента над нама.“ — Станислав Винавер

ЕМОЦИЈА, ОСЕЋАЊЕ

Условљена реакција на одређени окидач. Емоције су телесни доживљаји (осећања) угодног, неугодног и ни–угодног–ни–неугодног.

Емоције су у спрези с идејама. Понекад су идеје емоције, а емоције идеје.

Спрега емоција и идеја веома је важна у општем условљавању човека. Емоција овде служи као енергетски пакет, гориво које погони одређену идеју и одржава је „пред очима“ колико год је то потребно док се не оствари „циљ“ (који је често управо то).

Уз одређене идеје или симболе, везује се одређена емоција. Рецимо мржња на неког, или симпатија за другог итд.

Религије и идеологије ово обилно користе, стварајући читав репертоар представа које, уз њима придодате емоције, остварују контролу над људима и „подижу морал“: понос (вредни, корисни радник–роб), патриотизам (кад химна засвира сузе потеку и човек осети како му расту крила, спреман да се жртвује за домовину), осећање заједништва у патњи, љубав према вођи, верност (мора се стално доказивати), мржња према појединим особинама непријатеља (једу свињетину), гађење на обичаје (једу на гробљу) итд.

„Свака емоција, уколико је искрена, случајна је.“
— Марк Твен

„Емоција твори стварност, стварност захтева делање.“ — Брајан Ино

Емпатија, суђут, саучествовање

Истинска емпатија је знање о томе како помоћи другима.

Емпатија није емоција, истоветност осећања с другима, што је заиста немогуће јер монаде (људи) не могу да завире једни у друге. Емпатија, схваћена као емоција, стога је представа која служи као мера и рад савести.

„Дивимо се слоновима делимично и због тога што показују оно што сматрамо најфинијим људским особинама: емпатију, свест о себи и друштвену интелигенцију. Али начин на који се односимо према њима представља најгору врсту људског понашања.“ — Грејдон Картер

Еон, вечност

Начин постојања слободног духа.

Еон се остварује спознајом.

„Црњански то зове суматризмом. Ми живимо дакле, да би тице другачије певале и биљке измениле негде начин растења — али не код нас. Дакле преокрета не мора бити код нас, већ на Суматри.“ — Станислав Винавер

ЕСТЕТИКА, етика

Естетику, као и етику, одређује лично искуство.

„Склад је лепота облика под утицајем слободе.“
— Фридрих Шилер

„Бавио сам се бојом као људским понашањем.
Могли бисте да закључите да етику и естетику
сматрам истим.“ — Јозеф Алберс

ЕТИКА, естетика

Етика не постоји сама по себи. Она је одређена искуством. Исто важи и за естетику.

„Грабеж прво, онда етика.“ — Бертолд Брехт

ЖЕНА

Не може се разумети, али то не значи да се не може волети. Жене обично очекују од мушкараца да могу да читају мисли. То је много глупо. И мушкарци желе исто. За себе.

„Велико питање на које никад није одговорено, и на које нисам успео да одговорим, упркос мојих тридесет година истраживања женске душе, јесте: Шта жена хоће?“ — Сигмунд Фројд

„Жена, или прецизније речено, можда, брак, је представник живота с којим би требало да се сложиш.“ — Франц Кафка

Живот Основно својство идеје.

Идеја. Мисао. Представа. Област условљености. Област незнања. Бесконачни живот јесте бесконачни садржај. Живот је обећање бесмртности.

Живот је рад идеје трајања и опстанка, која је погрешна идеја, јер види само почетак себе али не и свој крај.

Не постоји прецизна дефиниција живота (живог бића), осим да живота има тамо где има размене. То

значи да је сва материја жива, јер је условљена да се међусобно размењује. Усложњавање веза између честица материје (ка органским облицима) следи протокол почела разликовања.

У области незнања, оно што разбија представу бесмртности и руши систем борбе за опстанак, јесте знање. Отуд је страх од знања исто што и страх од смрти. Страх од смрти, *de facto*, „обезбеђује“ живот.

Живот је такође свеопшта самождерућа појава (аутоканибализам). Идеја живота оправдава све. Најмоћније оружје поробљавања.

Живот је Сотона.

Неки људи или друга свесна бића су само гости, туристи у животу.

Не постоји „право“ на живот. Заправо, човек односно његова цивилизација није могла да изрекне већу глупост од ове тврдње.

„Мислим, дакле јесам.“ — Рене Декарт

„Монотонија, лоботомија, једини начин живљења.“ — Партибрејкерс

„Све има почетак, средину и крај.“ — Готама Сакјамуни Буда

ЗАВОЂЕЊЕ И РАДОЗНАЛОСТ Основно својство идеје

Остваривање власти, везивање. Покретачка снага и грабљивца и жртве је обећање, очекивање добити, грабљивост, похлепа.

Радозналост се радо удружује са заводљивошћу, радозналој особи/ствари је потребно да је неко или нешто заведе, повуче, понука. То је последица опште условљености материје.

Пошто идеја настаје у области тумачења чулних осета, она неминовно излази из себе према свету који јој се објављује. Иако идеја не уме да анализира, она покушава да тумачи с намером да у себе уклопи све што на њу утиче. Тако идеја обликује стварност према својим способностима и, чешће, жељама.

„Лепота и завођење је, верујем, природно оруђе преживљавања, јер ми ћемо бранити оно у шта се заљубимо.“ — Луис Шварцберг

ЗАКОН

Списак жеља. Стега. Принуда. Закон и правда немају баш никакве везе једно с другим.

Закони су збирке правила уз помоћ којих се управља људима из политичког центра моћи.

И кокаин је у главама, као звездано небо над нама.

„Сједињене Државе су нација закона, лоше написаних и спорадично поштованих.“ — Френк Запа

ЗВЕЗДАНЕ СТАЗЕ — STAR TREK, УТОПИЈА

Култна научнофантастична серија у којој је човечанство, после катастрофалног Трећег светског рата, успело да се подигне мењајући парадигму свог постојања, створивши социјалистичку утопију у којој људи теже личном усавршавању и не робују идеји материјализма.

Главни непријатељ човечанства у серијалу је БОРГ—КОЛЕКТИВ.

Истакнуте особине нове парадигме су логика (схваћена као превласт над емоцијама), истраживачки дух (који тежи усавршавању знања) и ненасиље.

„Ликови из Звезданих стаза никад не иду у куповину.“ — Даглас Купланд

„Ми истичемо људскост, и за то плаћамо високу цену. Не можемо да приуштимо превише драматизације као друге серије — промискуитет, похлепу, љубомору. Ниједној од ових није место у Звезданим стазама.“ — Џин Роденбери

„Звездане стазе не могу да умру. Постоји веома много младих људи на које је утицао процес раз-

мишљања научне фантастике. Ако гледате полицијске серије, у њима нема ничег што би подстакло ваш ум.“ — Гери Локвуд

Зло

Незнање.

Зликовцу прија кад га називамо злим, али ако га назовемо глупаком, то ће га разбеснети.

„Сада ми није до теорије, помислио је Румата. Знам само једно: човек је објективни носилац разума; све, што смета човеку да развија разум је — зло, и то зло се мора уклонити у најкраћем могућем року и на било који начин. Било који? Да ли баш на било који?... Не, сигурно ипак не баш на било који. Или ипак на било који? Жутокљунац! — помислио је о себи. — Треба се одлучити. Раније или касније мораће да се одлучи.“ — Аркадиј и Борис Стругацки

„Чудно је то да људи никад нису окрутнији него кад се боре зарад идеје.“ — Марсел Торо

„Зло је све што одвлачи пажњу.“ — Франц Кафка

Знак, сигнал

Белег, оглашавање искуства, знања. Идеје не поседују знак. Идеје саме себе оглашавају — намећу, рекламирају.

„Свако одсуство, сваки вакуум, било шта писмено у томе — све што спречава да му се значење доведе у жижу — елиминисано је као негативно у синтезированной представи. Таква је интегрална вредност језика. То је такође смрт знака. Интегрални језик не садржи никакве знакове — знак и његова представа су нестали. Сада, управо када знак и стварно више нису заменљиви, стварност, усамљена и бесмислена, одступа експоненцијално и у бескрај се умножава. Смрт знака поплочава пут интегралној стварности.“ — Жан Бодријар

ЗНАЊЕ, ИСКУСТВО, СИЛА

Знање не убеђује, знање — удара.

У знању је количина информације променљива. Геније непрекидно сакупља знање и увећава своју интелигенцију. Онај који престане са сакупљањем знања, верујући да је остварио свој циљ, неминовно пропада и губи интелигенцију.

Честице знања су идеје које се представљају као идеје, а не као нешто друго. Пред знањем, идеје (њихове основне особине) пропадају.

Знање, интелигенција, искуство, не могу се пренети с једног човека на другог, или на било који други начин. Представе су оно што афицира; прозрене представе, знање — не афицирају.

Знање је лично искуство и стиче се применом анализе. Будистички начин стицања знања је помоћу усређене пажње и увида.

Постоје две врсте знања: апсолутно и техничко. Апсолутно знање је о „поретку и вези између ствари“, о почелима (Спиноза). Техничко знање је о познавању нарочитих поступака манипулације свести/материје.

„Ћуп се пуни кап по кап.“ — Готама Сакјамуни
Буда

„Веровањем се може манипулисати. Једино је знање опасно.“ — Френк Херберт.

„Знање се мора унапређивати, изазивати, непрестано увећавати, иначе ће нестати.“ — Петер Друкер

„Знање говори, а мудрост слуша.“ — Џими Хендрикс

„Већина људи не зна ништа о учењу; многи га се гаде. Тупавци одбацују као тешко све што није тупаво.“ — Томас Мор

„Волим да сумњам колико и да знам.“ — Данте

ИГРА, импровизација, стохастички метод

Игра је могућа уколико се зна. Лудички (заиграно)
— спонтано, неусмерено играње.

„Игра је она Ствар, у којој ћу ухватити пажњу Краља.“ — Вилијем Шекспир

„Основа сигнализма је лудизам. Тај лудизам у сигнализму има своја два битна аспекта. Он може бити математички, програмирани лудизам (теорија вероватноће, кибернетичке машине, статистика, математичке табеле случајних бројева, математичка комбинаторика) и интуитивни лудизам спонтаног стваралачког духа.“ — Миролjub Тодоровић

ИДЕЈА

Грабљивац.

„Човек може да умре, нације да се уздигну и падну, али идеја наставља да живи.“ — Џон Ф. Кенеди

ИДЕОЛОГИЈА, догма

Првобитно, назив науке о идејама. Склоп односних појмова уз помоћ којег се тумачи стварност. Идеологија не поседује спознајни метод.

Када власт поседује идеје, то је онда идеологија. А свака власт жели да поседује баш све, пре или касније.

„Идеологија зна одговор пре него што је питање постављено.“ — Џорџ Пакер

ИДИОКРАТИЈА

Владавина идиота.

Тема истоименог филма у којем људи просечне интелигенције превлађују у будућности.

Име реч, знак (сигнал)

Именоване није лезик. Да ли име надева човек како би означио ствар, или ствар одаје своје име човеку како би постојала за њега?

„Ако је Исус био Јеврејин, како то да има мексиканско име?“ — Били Коноли

ИНТЕЛИГЕНЦИЈА, ЕКСПЕРИМЕНТ

Способност да се сазнаје. Способност сналажења је последица знања. В. ум.

Интелигентна особа се препознаје по томе што не обраћа пажњу на протокол и преферира лични однос, непосредни увид.

Интелигенција је еволуцијска мана. У људском друштву интелигентни људи најгоре пролазе.

„Таленат погађа циљ који нико други не може, геније погађа циљ који нико други не види.“ — Артур Шопенхауер

„Ум није посуда коју треба напунити, већ ватра коју треба потпалити.“ — Плутарх

„Геније увек затекне себе читав век прерано.“ — Ралф Валдо Емерсон

ИНТЕРНЕТ

Интернет је појава најсличнија разуму — неизмерна количина података, у пуном распону од добра до зла, без поузданог критеријума и делатне моћи. Али, да ли су телевизија, енциклопедије, књиге, периодика и дневна штампа икада биле поузданији носиоци информације? Интернет тера људе да развију критеријум.

„Мислим да не треба да контролишемо Интернет.“ — Владимир Путин

„Интернет је чудно чудно место, препуно лажи. Рекао бих углавном лажи.“ — Поли Перет

„Интернет није за слабиће.“ — Пол Вики

„ТВ је донела доба постписмености. И отишли смо далеко од тога. Мислим, Интернет, Гугл и Википедија. Зашли смо у доба постинтелигенције.“ — Пи Џеј О’Рурк

ИНТЕРНЕТСКА ПИРАТЕРИЈА

Пиратерија музике, филмова, књига... на Интернету — није крађа. Грешка је у друштву и расподели богатства.

Једног дана, ускоро, камере и микрофони ће нас ловити по улици или код куће, када звиждимо нечију песму, називаће нас пиратима и тражити да платимо.

Интернет је освета музичкој индустрији за све што су урадили после Вудстока.

Пиратерија показује колико је људима стало до тога да деле знање и колико су заправо неспремни да то прихвате.

Интернет је, данас, најближи комунистичкој утопији.

ИНТЕРФЕЈС, ПРИКЉУЧАК, ПОВЕЗИВАЊЕ, РЕФЕРЕНТНИ СИСТЕМ

Интерфејс може бити схваћен на неколико начина. Као посредник уз помоћ којег се врши унос, пренос или приказ података. Чула, језик, тастатура, протоколи, службе, итд.

Интерфејс је такође и — додир знања. Без прикључивања на спознајну мрежу коју су артикулисала друга смислена бића, нико не може постати паметан. У овом случају, интерфејс је референтни систем помоћу којег се тумаче појаве — дакле, и само знање (искуство) може се сматрати интерфејсом.

„Када се зна намена производа, прво начините интерфејс; затим правите према интерфејсу.“ — Џеф Раскин

Интуиција, инстинкт

Немушто, урођено знање. Људи се рађају с мање или више знања. То је неправедно, али живот је курва. А можда је то заслуга из претходног живота.

„Интуиција је духовна способност која не објашњава, већ једноставно показује пут.“ — Флоренс Сквел Шин

„Истина је да имам веома слабу представу о томе шта ћу следеће написати, али истовремено имам моћно предосећање свега што се налази преда мном, чак десет година унапред.“ — Џ. Г. Балард

Информација, податак

Облик. Информација информише, облик обликује.

„Информација није знање.“ — Алберт Ајнштајн

Искуство

Искуство је збир честица знања. Знање се сâмо организује у смислени, односни склоп. Ми не можемо утицати на знање, можемо га само цензурисати, али то никако није добро.

„Једини истински пораз у животу јесте да се не поступа према спознаји.“ — Готама Сакјамуни Буда

„Искуство живота састоји се од искуства које дух има о себи у материји и као материја, у уму и као ум, у емоцији као емоција, итд...“ — Франц Кафка

Исповест

Излагање садржаја. Католичка црква је установила овај ритуал као обавезу. Одлично средство за прикупљање информација.

„Оклевам да положим новац у банку. Бојим се да се после нећу усудити да одем по њега. Када идеш

на исповест и повериш своје грехе на чување свештенику, да ли се касније вратиш по њих?“
— Жан Бодријар

Истина

Истина се не налази у надзирању чињеница стварности. То је истина.

Држава/систем истину доживљава као — смрт, и то дословно.

Овај свет постоји само тако што се истина релативизује, то јест скрива и преобликује у складу с „потребама“.

„Истину је тако тешко изрећи, понекад је потребна машта како би била прихватљива.“ — Френсис Бејкон

„Реците деци истину.“ — Боб Марли

„Постоје велике неоткривене идеје, пробоји за оне који могу да уклоне један од заштитних слојева истине.“ — Нил Армстронг

„Апсурд је суштински појам и прва истина.“ — Албер Ками

„Не рачуна се стварно истинито, већ оно што се чини истинито.“ — Хенри Кисинџер

Историја

Цензурисана представа наводно важних догађаја. Вредносни систем незналаштва и зла. Владавина емоција и идеја.

Историја се углавном састоји од маркетиншких кампања: Светски ратови (убрзани развој технологије, специјализација радне снаге), Берлинска блокада (авиони), држава Израел (угроженост, преживљавање, ракете), Хладни рат (генератор наизменичне струје), Холокауст (чистоћа расе), Корејски рат (млазни авиони), Вијетнамски рат (још млазних

авиона и хеликоптера, агенс оранж, ЛСД), Елдорадо и Златна грозница (насељавање Новог света), нацизам (корпорацијски фашизам), религијска јерес и национализам (производња јефтине радне снаге — избеглица), Тројанска Хелена (пљачкашки поход, величање разбојника), распад Југославије и Украјине (неутрализација непотребних нација), хришћанство, комунизам, Александар и Наполеон (интернационализам, глобализам), Ислам (владавина увређених прола), 9/11 (дроновидолазе), насељавање Марса (роботи долазе), тероризам (појачавање системског тлачења), Опијумски рат (још увек траје), Информатичко доба (умрежавање, надзирање), итд.

„Оно што шамани раде је веома практично. Они разбијају параметре нормалне историјске стварности.“ — Карлос Кастанеда

„Мастило којим се пише историја је обична течна предрасуда.“ — Марк Твен

ЈЕГЕНИКА (еугеника)

Наводно наука која унапређује генетско саздање човека, у пракси производња савршених копија.

„Каааааан!“ — Капетан Кирк

„Људи се, уопште, више брину о узгоју својих коња и паса неголи своје деце.“ — Вилијем Пен

„Мислим да се савршено види у картама да ће већ током следеће генерације настати фармаколошки метод производње људи који ће волети своју послушност као и производње тихих концентрационих логора за читава друштва, тако да ће људима бити одузета слобода и они ће уживати у томе, јер ће испирањем мозга пропагандом бити одељени од сваке жеље да се побуне, или испирањем мозга појачаним фармаколошким методама.“ — Олдус Хаксли

Језик, *име, знак, камуфлажа* Основно својство идеје.

Језик је истовремено стварање и уништавање, речи, смисла, веза и показивање начина на који се то дешава. Језик је игра и потенцијал (моћ и сила).

Језик није спознајно средство. Тек када се језик проучи и схвати као мрежа појмова који потичу из истог извора — онога који језик користи као камуфлажу истине, може се користити у ту сврху.

Званични језик је увек језик закона, хвалоспева и скривања истине.

Уметничко коришћење језика има за циљ „раскринкавање црне магије“.

„Распадање језика слично је распадању звездане материје.“ • „Језик је основно оружје човека у свемиру.“ — Мирољуб Тодоровић

„Слободно гледано, енглески језик је сакупљање и нарастање сваког дијалекта, расе и времена, и уједно је слободни и сажети склоп свих.“ — Волт Витман

Каденца

До ми сол ми до, фа ла до ла фа, сол си ре си сол, до сол ми сол до.

Петља, зачарани круг. У музици и другим облицима који се протежу кроз време, каденца је вечито понављање, довршавање и обнављање света, емоција и идеја које нас обликују.

Каденца је пример рада идеје на самоодржању и самооправдању.

„Ми непрекидно водимо унутарњи разговор... Када год завршимо разговор са собом, свет је увек онакав какав треба да буде... Ратник је свестан овога и тежи томе да заустави разговор.“ — Кастанеда

Кажњавање Основно својство идеје.

Наплаћивање дуговања. Може бити материјално или идеолошко, одстрањивање из система и губљење по-властица/права.

Идеја кажњава јер воли да присваја и поседује.

„Свако кажњавање је злодело; свако кажњавање је по себи злодело.“ — Џереми Бентам

„Казна је хрома, али долази.“ — Џорџ Херберт

„Према својој функцији, моћ кажњавања није суштински различита од моћи исцељивања или образовања.“ — Мишел Фуко

КАПИТАЛ, КАПИТАЛИЗАМ

Иницијатива, знање. Погрешно је веровати да је капитал просто новац или ресурс. Потребно је знање да би се резерва делатно искористила.

Капитализам следи логику, стога делује разумно. Незналице то не разумеју.

„Криминалац је особа с грабљивским инстинктима без довољно капитала да оформи корпорацију.“ — Хауард Скот

КАРМА

За сваког Ахаба има по један Моби Дик.

Појам карме означава узрочно—последично почело делања. Циљ човека од знања је да се ослободи дејства карме. Његово делање је такво да се последица доживљава истовремено с делањем. Тако се избегава представљање у времену и простору и обитава се једино у садашњости. Човек без карме нема ни прошлост ни будућност.

„Ако говориш истину, не мораш да памтиш шта си рекао.“ — Марк Твен

„За прошла задовољства не марим, нити за опасност блиску; Моја највећа брига је да не оставим за собом узрок плачу.“ — Лорд Бајрон

„Нема ничег у прошлости за чиме бих жалио, осим што сам можда ненамерно неког или нешто повредио.“ — Џими Хендрикс

КЛАСА

Друштвене класе се дефинишу према богатству, односно дозвољеним приходима и начинима на које се ти приходи обезбеђују.

Највећи злочин богаташке класе је тај што је створила јефтине свет.

„Не постоји нека нарочито издвојена америчка криминална класа — осим Конгреса.“ — Марк Твен

Комуникација, општење, непосредност, додир, учествовање

Тренутак или дејство спознаје.

Уобичајено схватање појма комуникације, као средства комуникације, подразумева размену или доставу информације, а то је симулација спознаје, јер спознаја је последица анализе информације. Због тога су средства комуникације — средства манипулације.

У суштини, поетска комуникација је провокација која циља на промишљање.

„У најширем смислу, језик је алатка за скривање истине.“ — Џорџ Карлин

КОПИРАЈТ

Тешко је то објаснити.

Углавном, копирајт постоји да би се спречило ширење знања, што је услов опстанка идиота. Такође, служи да се писци покраду.

Копирајт је срушио Вавилонску кулу.

„Само је једна ствар немогућа Богу: да нађе макар какав смисао у било ком закону о копирајту на планети.“ — Марк Твен

“Ова песма је копирајтована у САД под Seal of Copyright #154085, за период од 28 година и свако кога уфатимо да је пева без дозволе, биће

нам добар пријатељ, јер ми не дајемо ни пет пара за то. Објавите је. Пишите је. Певајте је. Јодлујте је. Ми смо је написали, то је све што смо 'тели.“
— Вуди Гатри

„Да се Вавилонска кула могла направити без успињања на њу, била би дозвољена.“ — Франц Кафка

КРЕТАЊЕ, ПРОСТОР

Кретање је разликовање, начин постојања у простору.

Кретање у простору је условљено особинама материје.

Изрази „кретање духа“ или „кретање у духу“ одnose се искључиво на неусловљено кретање у области знања.

КРЕТАЊЕ ПРОТИВ СТРУЈЕ

Означава супротстављање раду почела разликовања.

Кретање против струје је основна тактика остваривања слободе — човек види да река има и другу обалу и креће према њој. Док струја носи оне заслепљене обећањима живота, усамљеник тражи свој спас у чињењу супротног.

„Учење које се креће против струје, које је дубоко, суптилно и прикривено — остаје невидљиво онима заслепљеним похлепом.“ — Готама Сакјамуни Буда

КРИЗА, БОРБА ЗА ОПСТАНАК, ЖИВОТ

Лучење, или још боље — цурење. Ово је доба Водолије — доба цурења.

Одржавањем кризе одржава се власт. Власт која није у кризи не постоји.

По дефиницији, оно што није у кризи јесте — личност.

Може се рећи да је дејство почела разликовања — производња кризе. Читава природа је — криза.

Идеје су у кризи опстанка; представе се распршују, „боре“ се да опстану, а не могу, то им је у природи да се фрактално распрскавају и упрскавају. Разрешење кризе увек и искључиво захтевају идеје.

Ратник пресеца кризу.

„Материјализам је криза идентитета.“ — Брајант Х. Мекгил

„Прави стил је да се нема програм — тако се понаша у кризи.“ — Франк Ауербах

„Цурење тајног материјала је забрињавајуће.“ — Роберт Милер

Кукавичлук Основно својство идеје.

Без кукавица нема ропства.

„Они који неће да разумеју су богомољци, који не могу су глупаци, а који се не усуђују — робови.“ — Лорд Бајрон

„Андрић види у свакидашњици неке 'чини се' могућности, које од ње стварају поезију и филозофију, не преобразујући је. Ти песници, унели су у стару васељену, нашу нову душу, и хоће да нас увере: да стара васељена има нову душу, и да се ништа не мора мењати — јер све има, јер све може имати нову душу, ако ми само захтевамо. 'Кад оће два моја ока невесела' вели Црњански. То је Клингсоров врт пред самим Васкрсењем. Они мисле да се могу избегнути ствари, помоћу илузије стварања. То је страх уморних (можда тренутно?) испред долазеће револуције духа, уморних, који хоће да нас увере да револуцију не морамо ни чинити, јер је пронађен модус, начин, да је имамо, не вршећи је, да дрво новог живота уроди плодом и ако га ни једно ново сунце није грејало. А знају уморни, да је старо сунце умрло.“ — Станислав Винавер

КУЛТУРА

Култура је сваки облик смисленог понашања који није под надзором државе.

У преисторији су постојале „културе“ а не цивилизације, јер није било државе, којој је основна делатност преживљавање на начин ропства, људождерства и насиља. Историја је прича о држави, тј. градовима — цивилизацији. У преисторији постоје само „насеља“ али не и градови.

„Не морате да спаљујете књиге како бисте уништили културу. Довољно је да престанете да читате.“ — Реј Бредбери

„Култура: плач људи у сучељавању са судбином.“
— Албер Ками

Лепота, склад, логика, поредак, завођење, опсесивност

Превласт осећања. Обећање сврховитости, испуњености, довршености.

Неко види лепоту у геометрији; симетрија је, наводно, лепа. Овални облици лица и тела, као у стриповима или холивудским стереотипима, такође се сматрају лепим. Све је то уобразиља и покораване идеалу, склопу, којим глуми лепоту.

Неразумевање лепоте је чести узрок љубави. Лепота је доживљај заустављености. Она оставља без даха. Опија. Паралише. Осваја. Покорава. За лепоту се штеди, расипа, живи, жртвује, убија и гине.

Дејство хормона је лепота.

Мушкарци и жене другачије доживљавају лепо. Код мушкараца преовлађује схватање да је лепо оно што је делатно и производно; украсни моменат је од другоразредног значаја. Жене лепоту доживљавају као складни размештај, аранжман, угодну емоцију, естетски склад је превасходан. Овако различит доживљај често доводи до неспоразума између два пола.

МАРКЕТИНГ је највише од свих наука напредовао у 20. веку. На почетку 21. века, људским светом влада невиђена манипулација доживљајем лепог.

Али, то што је заиста лепо — само су покушаји да се отргне од живота.

„Лепота је гора од вина, она опија и онога који је поседује и онога који је посматра.“ — Олдус Хаксли

„Зачуђујуће је колико је потпуна заблуда да је лепота доброта.“ — Лав Толстој

„Лепота је обећање среће.“ — Едмунд Бурк

„У младости и лепоти, мудрост је спорадична.“ — Хомер

„Нема личног постигнућа у томе што си рођен леп.“ — Лорета Јанг

Лепо — ружно

Незнање је лепо, знање је ружно.

Личност

За разлику од ега, које је представа о себи, личност је помак пажње с представе на искуство. Тако се идеја о себи премешта из физичког у метафизички свет, и сопство претапа у знање.

Основна доктрина Будиног учења је о *не-ја*.

„Заборави себе и ничега се нећеш плашити, на било ком нивоу свести да се налазиш.“ — Карлос Кастанеда

Логика

Идеологија. Систем заснован на аксиомима (произвољним поставкама).

„Дубоко у човековом несвесном је превлађујућа потреба за логичним свемиром који поседује смисао. Али стварни свемир је увек за корак даље од логике.“ — Френк Херберт

Лукавство Основно својство идеје.

Лукавство здравог разума је одлично оруђе убеђивања које идеја врши над незналицама.

Основна варка лукавог ума је да човек уображава да је мудар.

„Лукавство је простачка имитација мудрости.“
— Платон

„Слаб у храбрости је јак у лукавству.“ — Вилијем Блејк

„Највеће лукавство је да га уопште немаш.“ —
Карл Сандбург

ЉУБАВ, СЛОБОДА

Љубав је безусловна.

У пракси, љубав је једна од највише злоупотребљаваних идеја. Већини људи право значење љубави је нејасно. Чак је бесмислено расправљати о томе шта је љубав јер ће свако тврдити да то најбоље зна. Најчешће се љубављу сматра емотивно, идеолошки или хормонски изазвано стање опседнутости „објектом љубави“, а самим тим и правом да се тај објект поседује.

Љубомора је исто што и осећање угрожености или увређености. Она тражи одговор, освету, наплату дуга.

О томе да је љубав најјача сила у свмиру и да је она од Бога, не вреди расправљати.

„Волети некога значи изоловати га од света, избрисати сваки његов траг, одвојити га од сопствене сенке, увући га у убилачку будућност. Кружити око неког као звезда смрти и усисати га у црну светлост.“ — Жан Бодријар

„Немогуће је волети и бити мудар.“ — Френсис Бејкон

Људождерство

Идеје су људождери.

У многим митовима, људождерство је незаобилазна тема. У време када су идеје завладале умом човека, митови су то забележили и представили на сликовити начин: од Киклопа који прождире Одисејеве другове, или морске сирене која заводи (својим неоодољивим маркетингом) и прождире жртве, до Крона који једе своју децу, Молоха којем су жртвована деца, Тецкатлипока код Ацтека, и многих других чудовишта којима су људи дужни људских жртава. Ако је у почетку овако драстично приказивана људождерка мајка–природа–идеја, касније се то ублажило, па су приношене материјалне жртве. Међутим, у павловском хришћанству је очигледан канибализам, где Бог Отац жртвује Сина, а ритуално се једе његово „тело“ и пије његова „крв“.

Модерна цивилизација је можда и највише људождерска од свих досадашњих. Људождерство није тек дословно једење меса, већ је целокупни однос такав да се прождире сваки други облик енергије која чини човека. Економски, политички, монетарни, правни системи — сви се хране људима. Идеологија профита се храни људима као најважнијом сировином.

„Искуство казује да је човек једина животиња која прождире сопствену врсту; јер не могу наћи блажи назив за европске владе и за општи однос богатих према сиромашнима.“ — Томас Џеферсон

МАРКЕТИНГ, реклама Основно својство идеје.

Утерати своју ствар у туђу свест.

Све што се оглашава јесте маркетинг. Сваки цвет, сваки цврчак, сваки лав. Ствар је у томе да маркетинг продаје себе.

Где маркетинг омане, груба сила помаже.

„Маркетинг је ђаво.“ — Били Боб Торнтон

„Многи велики брендови сада су само маркетиншке машине које продају робу произведену у иностранству.“ — Чад Харли

„Маркетинг је замишљен да уведе људе у нешто.“
— Су Негл

МАТЕМАТИКА, БРОЈ

Као и сваки други језик, математика је смишљена да би обмањивала, доказивала и говорила о смислу.

„Колико год се математички закони односе на стварност, они су неизвесни, и колико год да су извесни, не односе се на стварност.“ — Алберт Ајнштајн

„Логика и математика нису ништа друго до ли специјализоване језичке структуре.“ — Жан Пијаже

„Поезија је облик математике, веома строг однос према речима.“ — Тахар Бен Целун

МАТЕРИЈА, СВЕСТ, МИШЉЕЊЕ, МАСА, ОБЛИК, ИНФОРМАЦИЈА, ИДЕЈА, МАЈКА

„Не може се рећи да је А сачињено од Б, или обротно. Сва маса је међудејство.“ — Ричард Фајнмен

МАТРИЈАРХАТ, МАТРИЦА, МАТЕРИЦА

Мајчински канибализам тешко је учити. Јаче је (јер је лакше) веровање да је мајка та која храни дете, која се жртвује, дословно живи за њега. Да ли је заиста тако? А да није и обротно?

Свет је преплављен симболима који величају мајку — то је на самом почетку историје — култ плодности, култ Велике мајке, дојке (куполе) уместо кровова, ступе, хумке, стеатопигијске Венере. Оплођење, одгој, муштра-ње и на крају, жртвовање — канибализам идеје заоденут у мајку: мајка земља, мајка домовина (понекад отаџбина или дедовина) — све оно што

нас храни, одгаја, израбљује и шаље у војску да је бранимо и крвљу натапамо.

Дакле, није истина само да дете прождире родитеље, него и обрнуто: деца се праве и васпитавају да би и даље било робова (гориво/храна индустрије, да има ко да *наследи*). Плодност жене је као и плодност земље. Природно богатство које треба експлоатисати. Пород је као пасуљ или шљиве — приход.

И цркве, храмови, све су оне као материца — уђете унутра и обрете се окружени свецима—сперматозоидима који јуришају да вас оплоде својим „духовним“ хромозомима.

Стварање материце своди се на грађење синапси, веза, ткања, у које уводимо своје енергије. Те структуре су као сунђер, упију нас у себе, а нема никог ко би тај сунђер могао да стисне и исцеди нас, натраг у своју изворну безобличност. Као да је апстрактно, „течно“, нешто чега се треба стидети и по сваку цену прећуткивати. Задатак материце је да заборавимо на себе. Она је све што нам је потребно. Ми смо у њој — она!

Матрикс — назив култног филма у којем се људска тела користе као енергетски извор машине за производњу стварности.

МЕДИТАЦИЈА, анализа В. ПРОМИШЉАЊЕ, БЛАЖЕНСТВО, ГРАВИТАЦИЈА

Медитација је аналитичко промишљање стварности: идеја/облика, реда и везе између ствари.

Суштина промишљања је у следећем: промишљени (разорени тј. сагледани) облици/идеје остају у целини у области ума, где се повезују у спознајну мрежу, губећи при том нужност (условљеност) повезивања, карактеристичну за рад почела разликовања. То је последица промишљања: стварање области постојања у којој нема узрочно—последичног низа догађања (карме). Човек који промишља, на тај начин пресељава своју личност из области телесног у област бестелесног (бестежинског).

„Где постоје мисли, ту је сметња, где нема мисли, ту је медитација.“ — Рамана Махариши

„Писање је веома усређени облик медитације. Исто толико добар као и седење у положају лотоса.“ — Алан Мур

„Ја сам такође добар у медитацији. Она укључује чињење ничега и свега истовремено.“ — Мајк Олдфилд

„Највиша делатност коју људско биће може да оствари јесте учење зарад разумевања, јер разумети значи бити слободан.“ — Барух де Спиноза

МЕРА

Све мере су произвољне.

Из произвољности мере нараста бесмислени систем који „тежи“ смислености.

Последица мерења је насиље.

У митологији, Прокруст је оличење насиља мерења. У историји — Бог.

„Кад су сва дешавања математички прорачуната, она попримају и квалитет глупости.“ — Теодор Адорно

Метод, начин, намера, знање

Метод је сила која обликује и разобличава.

Метод производи уметност. Уметник вежба и усавршава метод, а овај ствара.

Уметнички метод — ритам, игра, лудило, експеримент, увид.

Будистички метод — усређена пажња и увид.

Научни метод — експеримент, анализа, увид.

„Продуктивност је способна да учини ствари које раније ниси могао.“ — Франц Кафка

„Ако си један од оне узврпољене мањине способне за стваралачки рад, никад не форсирај идеју; побацићеш је уколико то учиниш. Буди

стрпљив и родићеш је када време сазри. Научи да чекаш.“ — Роберт А. Хајнлајн

Мишљење, свест, сећање, представљање

Слајд–шоу.

Начин постојања у мишљењу је време.

Према Спинози, мишљење је један од два божанска атрибута који се показују људском интелекту, бесконачни модус — огледало или заслон на којем и у оквиру којег се представља садржај свести (облици).

Представа мишљења постоји у људском уму.

„Нашем је мишљењу садржај материја“ — Парменид

„Човек који никада не мења своје мишљење је као устајала вода и порађа гмизавце ума.“ — Вилијем Блејк

„Човек од дела натеран у стање мишљења несрећан је све док се отуд не искобеља.“ — Франц Кафка

„Не, не, не, ти не мислиш; ти си само логичан.“ — Нилс Бор

Моћ, власт

Моћ је превласт, фиктивна сила која је истовремена с природним распадом облика, па се чини да један облик пада под власт другог (настајућег и нарастајућег).

Појам *моћ* се често брка с појмом сила.

„Око види оно што му моћ виђења даје.“ — Томас Карлајл

Мрежа, референтни систем

Мрежа је средство непосредног повезивања многобројних чворова.

„Имаш ту огромну мрежу и нико не зна шта је тамо.“ — Ден Фармер

Музика

Музика доводи елементе у склад.

„Не знам ништа о музици. У мом послу то не треба.“ — Елвис Пресли

„Није ме брига за музику. Ја волим звуке.“ — Дизи Гилеспи

„Филм јесте — или би требало да буде — више као музика него као проза. Требало би да буде напредовање расположења и осећања. Тема, шта је иза емоције, значење, све то долази касније.“ — Стенли Кјубрик

Мушкарац

Жене одлично разумеју мушкарце. Штета што они то не знају.

„Женско мишљење је чистије од мушкарчевог: Она га чешће мења.“ — Оливер Херфорд

„Мушкарац је већ напола заљубљен у било коју жену која га слуша.“ — Брендан Френсис

Нада Основно својство идеје.

Обећање лудом радовање.

Људи највише верују обећањима. Нада чини да људи лакше трпе ропство.

„Нада је у стварности најгоре од свих зала јер продужује муке човека.“ — Фридрих Ниче

„Онај који живи од наде умреће постепено.“ — Бенџамин Френклин

НАМЕРА, МЕТОД

Намера је дејство силе.

„Вера је својствена духу. Она је, у ствари, таленат: мораш се родити с тим.“ — Антон Павлович Чехов

НАРОД — НАЦИЈА

Идеја о групној истости. Исти обичаји — исти народ.
Нација је идеја народа „обогаћена“ идејом државе.

И једно и друго „обогаћују“ лични идентитет човека и тако га стављају у службу идеје државе.

„Како човек да управља нацијом која има двеста четрдесет шест врста сира?“ — Шарл де Гол

НАСИЉЕ

Свако условљено делање јесте насиље. Принуда је у морању. Слободан човек не мора ништа и стога не врши насиље.

„Велики духови су се увек суочавали с насиљем од стране осредњих умова.“ — Алберт Ајнштајн

НЕВИНОСТ

Недостатак доказа.

„Све истински зле ствари крећу од невиности.“
— Ернест Хемингвеј

НЕЗАЈАЖЉИВОСТ, похлепа Основно својство идеје.

Идеје немају способност суздржавања. Због тога, идеје не могу саме себе да зауставе.

„Од првог дана па до данас, сушта похлепа је покретачки дух цивилизације.“ — Фридрих Енгелс

НЕЗНАЊЕ

Корен зла.

В. Начело узрочности у будизму, у *Додајшк*у.

„Да би успео у животу потребне су ти две ствари: незнање и самоувереност.“ — Марк Твен

НИРВАНА, апстрактно, метафизичко (ванприродно), сингуларност, вакуум

Санскрит: *уīрнуће*, *уḡаснуће*.

Преко дванаест нивоа промишљања (анализе) долази се до коначног ништавила или празнине, области у којој нема опажаја нити оног који опажа. В. Начело узрочности у будизму, у *Догат̣ику*.

„Прије стишања свијета, у нутрини, распршују се одједи.“ — Чедомил Вељачић

Новац

Расподела моћи. Дуг.

Нико не добија накнаду за свој рад. Плата је увек само оно што ти је дозвољено да имаш. Када политичари тврде „да смо у кризи“, значи да мисле да ти је депарац превелики.

Без обзира на то колико га имаш, новац је увек оно што дугујеш.

„Волео бих да живим као сиромах с много пара.“
— Пабло Пикасо

ОБРАЗОВАЊЕ

Обликовање свести.

Образовање и искуствена спознаја су толико различити да су у сукобу. Образовање не допушта сумњу и преиспитивање облика који се намећу као истина, тј. као власт.

Наравно, изрази *образовање* и *учење* се често бркају.

„Образовање није замена за интелигенцију.“ — Френк Херберт.

„Образовање је задивљујућа ствар, али добро је присетити се понекад да се ништа што је вредно знања не може подучити.“ — Оскар Вајлд

„Једина ствар која се супротставља мом учењу је образовање.“ — Алберт Ајнштајн

„Универзитет извлачи из човека све способности, укључујући и неспособност.“ — Антон Павлович Чехов

ОГЛЕДАЛО

Справа која лаже. Углавном лаже.

„Живео сам у соби пуној огледала; све што сам видео био сам ја. Узмем мој дух и разбијем своја огледала, сад је читав свет ту да мене гледа.“ — Цими Хендрикс

Одговорност, послушност, верност Основно својство идеје.

Одговорност идеји није исто што и одговорност за поступке на основу искуства, између осталог и за одбијање послушности.

Идеје су неодговорне, али захтевају апсолутну послушност.

„Одговорност је цена слободе.“ — Елберт Хабард

Односни склоп, мрежа, говор

Односни (референтни) склоп омогућује кретање у простору и времену, као и изван њих, у мислима или области знања, у животу и у смрти. Може се имати више ОС истовремено на располагању.

Да би човек имао контролу над својим понашањем и својом судбином, мора да познаје и разуме мрежу у којој обитава.

„Ако је то Мрежа лудака, шта ће им телефонски број?“ — Робин Вилијемс

„Кључ социјалног инжењеринга је утицање на тебе да учиниш нешто што би омогућило хакеру да дође до твоје информације или мреже.“ — Кевин Митник

„Унутар религијског тела имате секте и хијерархије, унутар информацијске мреже имате базаре и катедрале, све је то исто, зовите их како хоћете. Они преживљавају тако што упиру прстом и оптужују једни друге.“ — Мери Даглас

Опажање, перцепција, чулност

Чулност је тело је свет.

Ми не знамо шта су то чулни утисци док их не протумачимо, али ни тада не знамо.

„Стопало осећа стопало онда кад осећа тло.“ —
Готама Сакјамуни Буда

„Ако би се врата перцепције очистила, све би се приказало човеку какво јесте — бесконачно.“ —
Вилијем Блејк

Опрост греха Основно својство идеје.

Идеја себи и својим следбеницима прашта све грехе (осим непослушности и побуне). То је највише истакнуто у теократским религијама и држави.

Опраштање греха је апсурдно. Да ли је то *право* или *слобода*? Или је то право и моћ да *судимо*? Презимање туђих грехова на себе јесте апсурд на куб. Од ове неразумљиве мисли начињен је тврди, непрелазни зид око незналица.

„Опроштај је мирис који љубичица пролива на чизму што је згази.“ — Марк Твен

Опстанак, канибализам, људождерство Основно својство идеје.

Нико неће опстати.

Опстанак или идеја опстанка је својство сваке идеје. Обнављање представе у низу пролазних тренутака — то је рад идеје опстанка. Идеје су канибали који прождиру људе и природне ресурсе зарад сопственог опстанка.

Бројни су разлози (оправдања) канибализма: уништење непријатеља, жртвовање за идеју, усвајање особина жртве, ирационална психопатија, продуже-так живота, итд.

„Клевета је гора од људождерства.“ — Јован Златоусти

Општење, комуникација

Саучествовање у знању. Финеса је у томе што се информација дели и размењује с циљем да се опојми искуство и дође до заједничког односног система. Уколико информација није поткрепљена искуством, општење се реализује као индоктринација, представа — као рад идеје. В. ПРЕДСТАВЉАЊЕ, основно својство идеје.

„Највећи проблем с комуникацијом јесте илузија да се догодила.“ — Џорџ Бернард Шо

Осећање, информација, облик, представа, идеја, мисао, тело, емоција

Осећати значи бити жив.

Познавање осећања и њихових узрока води њиховом угаснућу.

Осећања су само понекад исто што и емоције.

Постоје веома снажна осећања, способна да оживе или убију.

Проблем с осећањима је тај што не могу прецизно да се мере. Због тога је права мера осећања дата у уметности а не у другим наукама.

„Не осећам се баш најбоље. Одмах позовите доктора! Назовите најближе игралиште голфа.“ — Гручо Маркс

„Гледање, слушање, осећање, су чудеса, и сваки делић мене је чудо.“ — Волт Витмен

Ослобођени Бог — Ослобођена Идеја

Бог ослобођен верника—дужника и књиговодства.

Идеја ослобођена нужности основних особина:
да представља, влада, чува, осваја, лаже, шпијунира,
поткрада...

Продуховљена идеја.

Бог који не *зайовега, осуђује* нити *йрашиша*.

„Бог и ја, једно у знању.“ — Мајстер Екхарт

Пажња Основно својство идеје.

Пажња је усређеност, жижа ума.

Од тога где се налази пажња зависи да ли нешто
осећамо или знамо.

Човек од знања ради на томе да слободно упра-
вља својом пажњом, без обзира на околности.

„Што сам старији, мање обраћам пажњу на то
што људи говоре. Више гледам шта раде.“ —
Ендру Карнеги

Патња

Патња се лако може укинути престанком самоса-
жаљења.

„Ја подучавам о патњи и о начину да се она до-
кине.“ — Готама Сакјамуни Буда.

Пирамида

Политичка фабрика.

Занимљиво је пратити теорије о пирамидама на
Марсу — као да Хогланд и други теоретичари завере
раде у корист оних који ће за коју годину на Марс пос-
лати добровољце да тамо раде — шта? Да праве пи-
рамиде и копају канале. Идеја о каналима на Марсу
је веома стара.

„Постављамо темеље влади, надајући се да ће
трајати дуже од Пирамида.“ — Калев Кушинг

„Наше најраније податке о држави, у рушеви-
нама Вавилона и Египта, представљају само зи-

гурати и пирамиде проћерданог новца пореских обвезника, TARP фондова и „лопата–и–крамп“ стимулативних програма тог времена.“ — Пи Џеј О’Рурк.

ПЛЕМЕНИТОСТ Основно својство идеје.

Осећање и идеја племенитости има задатак да спречи или превлада свако кајање и кривицу зарад почињених (не)дела, као и недостатак делања када треба неке помоћи. Друго лице осећања „безосећајности“, неемпатије, недостатка сућути.

Уз идеју племенитости иде и идеја „вишег рода“, расе или класе, што заправо значи да се племенити не подвргавају истим законима као и они „нижег“ рода.

Продуховљеност се такође сматра племенитом особином, врлином. Овако схваћена племенитост је супротстављена политичком поимању, где су они племенитог рода, аристократе, представници више, владајуће класе.

Историјско племство је настало од успешних разбојника.

Духовно племство је настало од подвижника.

„Егоизам је суштина племените душе.“ — Фридрих Ниче

Побуна

Слобода од поретка.

Побуњеници ретко кад схватају да је побуна — слобода. Грешка се изнова чини, верује се да је могуће остварити друштвени поредак у којем влада слобода. Ко хоће да живи по сваку цену, не може бити слободан.

„Занима ме све у вези с револтом, нередом, хаосом, нарочито с активностима које немају смисла. Чини ми се да је то пут к слободи.“ — Џим Морисон

Поезија, чин, делање

Начин спознаје.

Песник започиње с идејом, која је нејасна и једино означава расположење. Битно је да се почетна енергија очува и увећава, а не да се потроши на описе и улепшавања. Деконструкцијом и минимализмом, поетска енергија се увећава јер се она отима од окамењених језичких и смислених склопова. Поезија, у суштини, мора да буде чисти енергетски удар и да убије.

„Тамо где је галама, нема истинског знања.“ — Леонардо да Винчи

„Куд год да пођем, откријем да је ту песник био пре мене.“ — Сигмунд Фројд

„Треба да имаш идеју о томе шта треба да радиш, али треба да буде бледа идеја.“ — Пабло Пикасо

Поетика идеја

Поетика идеја постоји само за онога који се не плаши чуда и чудовишта, који срља у непознато и у ходу, разумевањем уништава приказе и од њих ствара нарочита места у којима се осећа као код своје куће — читав космос.

„Тек кад ослобоодимо силе, укочене у једноме вечном односу, разумећемо, најзад, и природу (иако нам то није био циљ, јер ми смо и сами, и за себе, имали енергија, које смо пустили у трк, у плес, у обухват свега).“ — Станислав Винавер

Политика Основно својство идеја.

Управљање и утицање на људе. Основно оруђе политике је насиље, а основни систем — држава. Основна мотивација је ширење технологије/идеје (рад почела).

Политика је природна последица рада почела разликовања, јер људско друштво нужно дефинише своје унутарње односе, као што то чини сва остала материја.

„Политика је забављачки огранак индустрије.“ — Френк Запа

Пољубац

Пољубац је увежбавање бестелесности.

„Могу ли те, онда, пољубити? На овом јадном папиру? Могао бих исто тако да отворим прозор и пољубим ноћни ваздух.“ — Франц Кафка

Поп–култура

Поп–култура служи непрекидном обнављању емоционалних и идеолошких садржаја с циљем да се људи одрже у стању незнања, како би се непрекидно користили као храна/гориво идејама.

„Све што је икад названо народном уметношћу увек је одражавало превласт.“ — Теодор Адорно

Поредак

Поредак је побуна против слободе.

„Ниједном корпусу знања није потребна организациона политика. Постоји суштинско размимилажење између било какве организације и слободе мисли.“ — Вилијем С. Бароуз

Порнографија

Експлоатација садржаја.

„Што је једноме порнографија другоме је теологија.“ — Клајв Баркер

Поседовање, власништво, приватна својина

Својина, посед, јесте у суштини осећање угрожености. Својина се додаје на општи агрегат — себе (свој, својство, его). Ово додавање може да иде у бескрај — похлепа, себичност, опсесивност.

Поседовање идеја — В. копирајт. Уврежено је веровање или претпоставка да су идеје нешто што се може поседовати. Да ли је то тачно? Идеја поседовања је рад идеје која се бори за опстанак, она једино може

да опстане уколико искоришћава људски енергетски потенцијал. Због тога она у свом рационалу пермутује стварно стање ствари и уверава човека да је она његов прешни посед, који се мора чувати по сваку цену.

„Тешко да икада схватимо да можемо да одсечемо било шта из нашег живота, било када, за трен ока.“ — Карлос Кастанеда

Послушност В. одговорност

Послушност пред законом и Богом који је љубав један је од највећих *здраворазумских* апсурда. Овде се најбоље види рад лукавости идеје.

„Послушност пред законом се захтева; а не тражи као услуга.“ — Теодор Рузвелт

Почело, принцип

Идеја почела: Узрок свих ствари. Први покретач. Непокретни покретач. Бог.

Постоји прича о „делатном и неделатном“, „активном и пасивном“, „мушком и женском“ принципу. Где год постоје ова два међусобно супротстављена почела, ствари су већ покренуте.

Збрка настаје када се не-делање схвати као делатни принцип — анализа је не-делање, јер поништава рад почела разликовања. Не-делање је када се не производе последице (карма). „Делање“ се схвата као (логичко) кретање, оно које је последица нужности, условљености. Због ове збрке, разум није у стању да се искобеља из дихотомија, па је стога неопходно „зауставити“ бесконачно кретање разума (софизам) — а то „заустављање“ је не-делање (активни принцип), док је неутољива глад за информацијом (разум) рад пасивног принципа (јер је то препуштеност нужности, рад лењости).

Индивидуација, остварење личности, заснива се на поимању рада почела. Личност је у таквом поло-

жају да мора да следи оба смера, како би употпунила искуство. Човек, докле год је жив, има посла и с једним и другим почелом: оним које непрекидно ствара свет појава и представа, и оним који га непрекидно опажа као довршеног, пропалог, разложеног на саставне делове. Ко ово не схвати, стављајући се само на једну страну, остаје заплетен у бесконачној и неодлученој борби (између „добра и зла“).

Проблем Бога је у томе што се види само један *Боџ*, онај који „ствара“ свет, али се не види онај други, који „разара“ све створено. У старим митологијама, међутим, постоје богови који су управо *разарачи* света (Сет, Вишну и сл.), а ова стварања и разарања се догађају циклично. Онај који види само једног Бога, запао је у клопку, јер му недостаје односни систем (делатног, аналитичког почела) уз помоћ којег би разорио Бога „творца“. Ово је стога што су религије, које су владале вековима, из себе намерно избациле такве референце и прогласиле их „јеретичким“, при том немилосрдно прогањајући „јеретике“. Тако су многи уметници и филозофи, под принудом осакаћеног система тумачења, упадали у бесконачно „доказивање“ постојања „једног Бога“, што им је спасавало живот, али и разводњавало дела.

„Све људске делатности су једнаке и све су у принципу осуђене на пропаст.“ — Жан Пол Сартр

ПОШТЕЊЕ

Идеја поштења служи да спречи дејство против лопова. Пројектује се на лопове, тако да ови изгледају недодирљиви све док се не докаже кривица. То да је поштен онај који поштује законе разуме се само по себи.

„Поштење је најбоља политика.“ — Бенџамин Френклин

„Поштење је најбоља политика, кад доноси новац.“ — Марк Твен

ПРАВДА, УГРОЖЕНОСТ, СКЛАД, РАВНОТЕЖА

Не постоји правда — постоје само закони.

Правда је осећање равнотеже. У природи се све мења, не може се никад вратити у старо стање. Та потреба за равнотежом је лажна, она је намерни производ друштвене свести, условљено осећање. Ово осећање захтева постојање механизма за истеривање правде. Оно је један од основа државе и институције. Освета, претња, усмеравање и скретање пажње (преваспитавање, које уопште није могуће нити је пожељно).

Осећање неправде је исто што и осећање угрожености

„Прво пресуда, онда суђење.“ — Луис Керол

ПРАВНИ СИСТЕМ

Самоодбрана идеје.

У основи осећања правде је реакција, одговор. За истеривање правде, неопходан је идеолошки склоп тумачења као и емоција/протокол којима се покреће реакција.

Смртна казна је или освета или просто ликвидација. Сва та спрдња с електричним столицама и ушприцавањем отрова само је бедни покушај идиократије да схвати где је танана разлика између живота и смрти, тј. одговорности за њу.

„Истинско насиље се одиграва у писању историје, документима правног система, извештавању новости, кроз манипулацију друштвених уговора и контролу информације.“ — Брајант Х. Мекгил

ПРАВО

Тамо где постоје права не постоји слобода.

„Правила, правила, да би нас удавила.“ — Бора Чорба

ПРЕДСТАВА, ПРОЈЕКЦИЈА

Идеја, уместо телепатије.

„Избегавам дугорочне планове и визије — на тај начин лакше излазим на крај с било чим новим што се појави.“ — Линус Торвалдс

ПРИЈАТЕЉСТВО

Не сме се проверавати.

„Када злокобна особа жели да постане твој непријатељ, увек започиње покушајем да ти постане пријатељ.“ — Вилијем Блејк

ПРИРОДА, ТЕХНОЛОГИЈА, СТВАРНОСТ, ЖИВОТ

Природа и технологија су исто. Природа се заснива на почелу разликовања које се опажа као *условљености* или *нужности* промена.

„Рибе живе у мору к’о и човек на земљи; велике једу мале.“ — Вилијем Шекспир

ПРИРОДНИ ЗАКОНИ

Не постоје природни закони, постоје само политички закони.

„Постоји природни закон карме да ће осветнички људи, који наносе бол другима, завршити пропали и усамљени.“ — Силвестер Сталоне

ПРОСТОР

Простор је последица рада почела разликовања. Бројеви настају истовремено с идејом бесконачности — свака тачка простора има своју координату (бројчану ознаку). Начин постојања у простору је кретање тј. разликовање.

Према Спинози, бесконачни модус протежности јесте један од два божанска атрибута доступна људском опажању.

Представа (бесконачног) простора постоји у људском интелекту (уму). То је исто што и представа о бесконачном броју (бројева).

„Јер мудрац гледа у простор и зна да не постоје ограничене димензије.“ — Лао Це

Пријатељство, другарство

Пријатељски однос (међусобно разумевање) је могућ једино уколико је ниво интелигенције приближан. Овај модус је лако одглумити, пошто постоји велики број протокола понашања или показивања емоција, који „дефинишу“, тј. „доказују“ пријатељство.

„Не ходај иза мене, ја нисам предводник. Не ходај испред мене, ја нисам следбеник. Само ходај са мном и буди ми пријатељ.“ — Албер Ками

„Пријатељ је онај који ти допушта потпуну слободу.“ — Џим Морисон

Профит

У основи, значи производан, делатан. У капиталистичкој идеологији, профит је — корист. Ствар је у томе да је *делатност* схваћена као — крађа. Читав апарат је осмишљен, установљен и историзован како би се пљачка озаконила. Друштво, држава, историја, народи, класе, манипулација — све је то машинерија која служи да се оствари *профит*. Историја је дејство лукавог, подлачког ума који живи од незнања својих жртава.

„Рат против стране државе догађа се једино када богате класе сматрају да ће из тога извући профит.“ — Џорџ Орвел

Психологија

Психологија је наука која проучава и описује механизме условљеног понашања.

„Немој да само будеш бележник чињеница, покушај да продреш у тајну њиховог порекла.“ — Иван Павлов

РАВНОТЕЖА, ПРАВДА, СКЛАД

Равнотежа је лењост (инерција). Вапај за равнотежом јесте исказ патње живљења.

У свету људи, равнотежа је измишљотина политичке економије. У природи постоји једино динамичка равнотежа, као последица слагања вектора и смера кретања. У политичкој идеологији, равнотежа се остварује „увођењем мера“.

Идеја равнотеже, тј. правде, у већини случајева јесте погрешна, накарадна, утопија.

Ко споро вози има проблем с одржавањем правца.

„Свет није дијалектички — он се закleo екстремима, не равнотежи, закleo се радикалном антагонизму, а не помирењу или синтези. Ово је такође принцип зла.“ — Жан Бодријар

„Он је изабраник. Он ће донети равнотежу.“ — Оби Ван

„Ми треба да доведемо у равнотежу линеарност познатог свемира и нелинеарност непознатог свемира.“ — Карлос Кастанеда

„Када су описивали приказ, неки око нас, они су то чинили у функцији илузорне равнотеже. Они су превиђали борбу, које није било у резултату. Били су, сви ти уметници од јуче и прекјуче, и сувише прости констататори: као судије на арени где се боксује. Они су само констатовали један однос, не улазећи у оно шта га саставља. Резултат може бити и најслучајнија ствар: додајте једноме систему односа још једну силу, или је извијте и упутите другим правцем, и све је промењено. Међутим, схватајући саму динамику, ми схватамо и оно, што те односе чини: те односе, а и саму могућност свих односа. Ми нисмо фетишисте резултата, који су најчешће лаж.“ — Станислав Винавер

Рад 1 Основно својство идеје.

Идеје су те које нешто раде, човек не ради, он је гориво или храна идеје. Због тога трпи. Производ рада припада идеји, то је њен садржај и њено је власништво.

Рад у идеја води порекло од рада почела разликовања.

Рад 2, РОПСТВО

Употреба човека у сврху опстанка тј. остварења идеје.

„Рад је створио човека.“ — Народна изрека

„Рад ослобађа.“ — Нацистичка изрека

Разликовање, почело

Чула су отеловљено разликовање. Свет је свет чула — тело.

„Моје ципеле су специјалне ципеле за разликовање стопала.“ — Маноло Блахник

Разум, статистика, заслон

Разумност је основно својство идеје, која нас тера и уверава да се сложимо с њеним разлозима. Разум је адвокат смислености.

За разлику од ума, који ствара, разграђује и поима, разум служи за сређивање и приказивање података.

Човек има разум — па зашто онда да не овлада њим? То је много боље него живети у заблуди да је разум креативна алатка.

Једино право питање је — да ли ум непрестано, изнова производи разум, онда када му је потребан да нешто представи? Изгледа да је то тачно, јер ум обитава у непробојном мраку (нирвани).

„Разлог због којег разговарам са собом је тај што једино ја прихватам сопствене разлоге.“ — Џорџ Карлин

РАСА, самоважност, племенитост Основно својство идеје.

Идеја расе преферира себе у односу на друге. За Хитлера је натчовек идеални роб, робови — идеална раса. Однос идеја према људима је ропство.

„Свако ко жели да учини добро људској раси обавезно заврши у свеопштем силецијству.“ — Олдус Хаксли

РАТ

Рат је својство идеја а не човека. Штета што су људи превише глупи да би могли да схвате шта им идеје раде.

„Разлог због којег Кина горко пати од бескрајних ратова јесте постојање феудалних господара и краљева.“ — Кин Ши Хуангди

„Рат је отац свега.“ — Хераклит

РАТНИК, човек од знања, арахат (архат), подвижник
Човек који бескомпромисно користи стратегију и тактику како би дошао до спознаје. В. ЗНАЊЕ.

„Уопште речено, Пут ратника је одлучно прихватање смрти.“ — Мијамото Мусаши

„Основна разлика између обичног човека и ратника је у томе што ратник прихвата све као изазов а обични човек као благослов или проклетство.“

• „Једино као ратник, човек може да поднесе пут знања. Ратник не може да се жали или каје било због чега. Његов живот је бескрајни изазов, а изазови никако не могу бити добри или лоши. Изазови су просто изазови.“ — Карлос Кастанеда

РЕАЛИЗАМ

Тежи да „садржај“ представи као форму тј. смисао. Садржај је, при томе, скуп смислено (РАЗУМНО) повезаних и условљених делова који се стога (због смис-

лености) не могу оспоравати. Делови садржаја су стварни јер су измерени. Не мислим само на реализам који се јавља у 19. веку, када и наука постаје доминантни облик тумачења стварности, него на сваки „реализам“ који је био тумачен идеолошким или егзактним системом. Но, модерни, квазинаучни реализам изборио се за монопол над овим називом. Реализам је у уметности скоро потпуно пропао чак и на свом врхунцу. Најважнија функција реализма су ликови на новцу, грађански портрети и телевизијске вести.

„Не видим линију између замишљеног и стварног.“ — Федерико Фелини

РЕКЛАМОКРАТИЈА, В. МАРКЕТИНГ Основно својство идеје.

Информацијска утопија. У преобиљу информација, ништа није истина и ништа не држи пажњу довољно дуго да би изазвало делатни одговор.

У таквом окружењу, и ратови су просторно фрактализовани — дешавају се у нашем суседству, на много места широм планете, а опет као да не постоје, уопште нас не дотичу.

Данас „нови“ робови производе геците који нас „ослобађају“ пред информацијом — *iPhone* и *iPad*. У њима гледамо ратове и сву патњу у садашњем времену и одлично се забављамо.

„Владање данас значи давање прихватљивих знакова поверења. То је као рекламирање а има и исту последицу — оданост сценарију.“ — Жан Бодријар

РЕЛИГИЈА, односни склоп

Односни склоп који треба да објасни везу између природних и натприродних појава и сила као и да објасни улогу и место човека у свету.

Треба разликовати религију од цркве, која је институција и остварује монопол над начином „ослобађања“.

„Од детињства био сам предвиђен да postanем свештеник. Таква могућност је као тамни облак замрачивала мој ум.“ — Никола Тесла

„Религије се изгубе исто као и људи.“ — Франц Кафка

РИТАМ

Сила се увек јавља у таласима, као ритам.

Ритам је прекид који омогућује сили да уметне нове елементе и односе у садржај ума. Ритам је основни рад стваралачке силе.

Ритам је метафизички еквивалент аксиоматском склопу (логици). Ритам одређује уређење садржаја (као код цеза, на пример) а не логика (план).

Човек који учи, ритмички мења своја стања, допуњује постојећи садржај и ствара нови.

„Цез је ритам и значење.“ — Анри Матис

РОКЕНРОЛ

Рокенрол користи чисту енергију као инструмент.

Вудсток је био много значајнији догађај од слетања на Месец.

Рокенрол је Моби Дик.

„Ако је забрањено да се рокенролује, стрпајте моје дупе у затвор!“ — Курт Кобејн

„Рокенрол музика — музика слободе, плаши људе и ослобађа сваковрсне одбрамбене механизме.“ — Салман Ружди

„Енергија је веома важна. Ако је немаш, заборави на рокенрол.“ — Јоко Оно

Ропство, роб, АЛФА РОБОВИ, РАД, РАДНИК, КУКАВИЧЛУК, РАСА Основно својство идеје.

Основно обећање ропства јесте — безбедност.

Да није робова не би било ни робовласништва. Сваки роб је уговором везан и одговоран за свој положај. Робови и робовласници припадају истој класи; и једни и други робују идеји и њој су обавезни.

И робови и робовласници су условљени да мрзе „нераднике“ и „бескорисне“ људе. Нарочито АЛФА РОБОВИ мрзе све оне који нису у исто тако очајном положају у којем су и сами, читавог живота. Код робова често превлада осећање да су изузетно корисни и да од њих зависи све остало — понос. Робови незадовољни својим положајем никада не криве себе — ово је рад идеје, инсистира се на условљености спољашњим узроком.

„У 21. веку робот ће заузети место које је ропски радник заузимао у античком свету.“ — Никола Тесла

„Тиранија или ропство, рођени из шкртости, јесу два метода обуке од стране родитеља; сви степени тираније или ропства.“ — Франц Кафка

„Они су били пасивни, незасити и невероватно, фантастично егоистични. Психолошки су сви били још робови — робови вере, робови себи сличнима, робови страсти, робови користољубља. И, ако се вољом судбине неко од њих рађао или постајао господин, он није знао шта да ради са својом слободом. Он је поново хитао да што пре постане роб — роб богатства, роб неприродних вишкова, роб распусних пријатеља, роб својих робова. Огромна већина њих није била ни за шта крива. Они су били сувише пасивни а истовремено и сувише велике незналице. Њихово ропство заснивало се на пасивности и незнању, а пасивност и незнање су поново и поново рађали ропство.“ — Аркадиј и Борис Стругацки

Алфа робови, ропство Основно својство идеје.

Најгора врста робова: безусловно верни и послушни идеји која њима управља.

Алфа робови ће шпијунирати, цинкарити, убијати, кварити, застрашивати, мучити, пљачкати, отимати, узимати таоце, уцењивати, мрзети, клеветати, издавати, продавати, куповати, гушити и давити... шта год да је потребно како би робовласнички систем опстао.

Алфа робови су први који ће пуцати на побуњене робове. Викаће незапосленима да „си нађу посао“. Умешаће се међу побуњенике и производити ситуације које „захтевају“ одлучну реакцију, подметати пожаре, рушити и пљачкати, мучки убијати, инсценирати терористичке нападе, подметати документа, набеђивати издајнике и шпијуне, ислеђивати сумњице, рушити стране владе и државе, трговати дрогама и у вечност одржавати Опијумски рат, пропагирати све оне идеје и делатности које збуњују, заглуљују, обеспокојавају, одвлаче пажњу и на било који други начин спречавају људе да се образују и опамете.

Постоје професије резервисане за обуку и рад алфа робова — од алфаветских до маркетиншких агенција, школа за обуку будућих предводника, војних академија, тајних друштава у оквиру образовних институција, политичких партија и кружока, мисионарских семинара, политичких као и активиста „невладиних организација“, банкарства и зеленашења, до забаве, коцкања и троловања ...

„Интелектуална активност је опасност код грађења карактера.“ — Јозеф Гебелс

„Америка нема сталних пријатеља или непријатеља, само интересе.“ — Хенри Кисинџер

„Трајна друштвена криза, појава харизматичне личности, и коришћење масовних медија како би се задобило поверење јавности, јесу кораци којима ће се мало—помало Сједињене Државе претворити у веома контролисано друштво.“ — Збигњев Бжежински

САВЕСТ, грижа савести

Рад идеје, али и рад знања.

Ово осећање се јавља када човек није сигуран у оправданост својих поступака, када су поступци у супротности с идејом која њиме управља, али не и када су проистекли из искуства, које, пак, делује према личним одлукама а не законима. У овом другом случају, савест је рад знања.

„Слобода од савести ствара много више опасности од тираније и деспотизма.“ — Мишел Фуко

„Љубав је сувише млада да би знала шта је то савест.“ — Вилијем Шекспир

САМОСВЕСТ

Свест о себи није знање већ разликовање „себе“.

„Свест о себи не поседује систем вредности. Она није застрашујућа. Она ти не казује да ћеш себе изложити непотребном болу.“ — Дипак Чопра

САМОСАЖАЉЕЊЕ, самаважност Основно својство идеје

Одбрамбена реакција идеје (представе о себи). Истински проблем је у томе што многи имају неодговарајућу представу о себи и често су изложени дејству много јачих идеја, те стога претерано трпе.

Без самосажаљења нема патње.

„Захвалност је болест од које пате пси.“ — Јосиф Стаљин

„Размисли о томе: оно што нас слаби јесте увереженост због дела и недеља наших ближњих. Наша самаважност захтева да највећи део живота проведемо увређени од стране неког.“ — Карлос Кастанеда

САМСАРА

Непрекидни крет. Почело разликовања. Круг постојања.

Појам из источњачких филозофија и религија. Свет у којем се рађамо, живимо, умиремо и поново рађамо. Циљ човека од знања јесте да се ослободи тог зачараног круга испуњеног патњом.

„Бити заведен намером да покушаш да ствари раде за 'тебе', зове се самсара.“ — Сакјонг Мифам

САМОЋА

Изоловање од спољашњих утицаја тј. проналажење мере према којој се њима треба излагати, јесте услов промишљања. Човек изложен непрекидним и неконтролисаним утицајима губи сопство. Данас, човек који ради и прихвата обавезе спољашњег света, не може ни секунду времена да одвоји како би се посветио себи и унапређењу сопствене личности.

„Оригиналност цвета у самоћи, слободна од спољашњих утицаја који прете да обогале креативни ум. Бити сам, то је тајна открића, бити сам, то је час када се идеје рађају. ... Водио сам повучен живот, с непрекидним размишљањем и дубоким медитацијама.“ — Никола Тесла

САН

Низ асоцијација и сугестија. Сан се одвија превише брзо да би онај који сања могао да развије свест о томе како сан настаје. Ипак, могуће је досећи и тај ниво свести уколико се у будном стању спроводи пракса усређене пажње. На пример, уколико песник примењује стохастички метод (деконструкцију асоцијативног низа), десиће му се да у сну постане свестан трикова своје подсвести који сугеришу и „намештају“ исход сна.

„Не обитавај у прошлости, не снуј о будућности, усреди ум на садашњи тренутак.“ — Готама Сакјамуни Буда

„Сањај прагматично.“ — Олдус Хаксли

СВЕСТ

Не постоји празна (апстрактна) свест, она је увек — садржај. Свест је материја, тежа, облик, информација, идеја.

Ширење свести није увећавање знања.

Апстрактна идеја свести може се једино односити на — идеју запремине. Конкретно, у будизму се свест сматра условом „имена–и–лика“ тј. телесних и мисаоних облика, који обитавају у свести.

„Давимо се у информацији, али гладујемо због недостатка знања.“ — Џон Наисбит

СВЕТ

Постоје два света.

Један, којег смо свесни као чулног (телесног) и сходно томе протумаченог (емпиријског).

Други, који настаје применом аналитичког метода на појаве свести, њега чине спознајни моменти који постоје у области знања, ванчулне свести.

Многи људи нису ни свесни постојања овог „другог“ света. Они су растворени у „овом“ свету и виде његовим очима једино њега.

„Између два света живот лебди као звезда, између ноћи и јутра, над ивицом хоризонта.“ — Лорд Бајрон

„Свет није ништа ни по себи ни за себе.“ — Готама Сақјамуни Буда

„Места за скривање су безбројна, бекство је само једно, али могућности за бекство, опет, има колико и места за скривање.“ — Франц Кафка

СЕЊАЊЕ, ПАМЋЕЊЕ

Сећање је представа догађања идеје. Сећања су утицаји, рад идеје. Сећање је кармичка појава, односи се на догађај и последице, на размештај материје.

Сећања се чувају као благо, јер потичу пријатне емоције. Сећања се потискују, јер потичу непријатне емоције. Уколико се набој у сећању спознајно разреши, сећање се гаси, прошлост постаје садашњост.

„У прошлости људи су гледали фотографије као забелешке сећања. Фокус је био на прошлом времену. С Инстаграмом, фокус је на садашњем времену.“ — Кевин Систром

„Кад умрем, само наставите да слушате плоче.“
— Џими Хендрикс

Секс

Интимна игра два тела, без ичега између: емоција, идеја, норми, уцене, трговине и осталих срања. озбиљни разговор о сексу увек се заврши озбиљним емоционалним поремећајем.

У садашњој цивилизацији, „имагинарни“ секс је толико прецењен да представља жижу и извор апсолутно произвољног вредновања, порнографије, која прожима дословно све аспекте живота. Мистични и интимни однос Ероса и Психе данас се купа у јавној расвети. Секс, који значи животну енергију, користи се као мамац и уцена за остварење уговорних односа.

Музика, сликање, вајарство, позориште, плес — све је то секс. Једино писање није.

„Секс је емоција у покрету.“ — Ме Вест

„Спок је био прави сексуални симбол. Људи мисле да је то био Кирк. Али, не, био је Спок.“ — Џолин Блејлок

„Људи ће увек желети више новца него секса.“
— Даглас Копланд

„Секс лежи у корену живота и никад нећемо умети да ценимо живот док не схватимо шта је секс.“ — Хевлок Елис

„Када једном сагледаш своју природу, секс је у основи нематеријалан.“ — Бодидарма

СИГНАЛ, СИГНАЛИЗАМ, ЗНАК

Видљивост стварности.

СИГНАЛИЗАМ, ТЕОРИЈА СВЕГА, АНАЛИЗА

Сигнализам је стваралачки метод анализе (деконструкције). Експеримент (опит) јесте само друго име за анализу. Предмет сигнализма је космос, стварност, свет, материја, идеја, мишљење, свеколика појавност. Сигнализам је ослободио традицију и учинио је прагматичном и флексибилном. За сигналисту, свако оглашавање је уметничко средство. Сигнализам прати и претиче научну и друштвену теорију и праксу.

„Сигнализам је апсолутни експеримент у свим уметностима“ — Мирољуб Тодоровић.

СИЛА, ЗНАЊЕ

Сила делује јер зна како. Уколико те погоди, значи — ради.

У физици, било који утицај који чини да предмет доживи промену — облика, правца кретања, смера.

У личности, знање је сила која разлаже (анализира) представе и, будући да ми искушавамо свет као тумачење (података), обликује целокупну ситуацију (тј. „мења“ свет).

Сила нема физичке особине и због тога је апстрактна. Силу индиректно опажамо по дејству и у том смислу је у пракси разликујемо као енергије (топлотна, кинетичка, електрична итд).

Израз „енергија“ се односи на делотворност, рад силе.

Треба разликовати апсолутно и техничко знање.

Личност човека који располаже силом (апсолутним знањем) етички и естетски је одређена њом. Знање дефинише свет у којем постојимо као и наш однос према њему. Тај однос је креативан, јер појава разложена на своја почела губи мотивациони момент, уображено значење или смисао (престаје рад по-

чела). У свету силе (знања) предмети немају моћ условљавања и слободни су од њега.

Неки људи се рађају са силом а неки не. Постоји веровање да се сила акумулира (исправним делањем) и преноси у следећи живот (реинкарнација). Када се сакупи довољно силе, прекида се узрочно–последични низ појављивања у свету (САМСАРА).

„Немој просто да упражњаваш своју вештину, већ силом уђи у њене тајне; уметност заслужује то, јер она и знање могу да уздигну човека до Божанског.“ — Лудвиг ван Бетовен

Склоп, систем, састав, агрегат, изоловани систем, брак

Не постоји изоловани склоп, као ни довршени склоп, рецимо као монолитни (политички) систем и сл. Идеја савршеног система је неадекватна идеја.

Природа склопа је динамика, променљивост, непостојаност. Због тога, личност може да осветли и разјасни само непосредну околинду света у којем се налази. Ствар је у томе да се личност оспособи за кретање кроз склоп, а затим својим присуством и делањем даје коначни смисао, тачност и облик склопу — у времену садашњем.

„Ко нам ово чини? Нико. Систем.“ — Лав Толстој

Склад, равнотежа, хармонија

Требало би да значи заустављеност ствари, престанак условљености, каква је једино могућа у знању, али не и у области живота.

„Скривена хармонија је боља од очигледне.“ — Пабло Пикасо

Сликаство

Доба разума је највише упропастило сликарство. Доба информатике није ништа криво што сликарства више нема.

Шалу на страну, сликарство је, као и свака уметност, спознајна алатка. Све те приче о представљању узора из природе, осећања, немају благе везе са силом која тера сликара да ствара. Сликање је чиста енергија која према својим струјањима трансформише zgodни материјал у облику пигмента, везива и подлоге.

Говор слике је разлика у снази светлости.

„Ако би се могло исказати речима не би било разлога за сликање.“ — Едвард Хопер

„Сликати је веома лако кад не знаш како, али је веома тешко кад то знаш.“ — Едгар Дега

„Човек наслика читаву слику зарад једне брескве а људи мисле наопако — да је та бресква само детаљ.“ — Пабло Пикасо

Слобода неусловљеност, безусловност, побуна, љубав

Слобода се може схватити једино као дејство аналитичког односа према стварности, који за последицу има знање и делање на основу искуства, а никако као самовоља незналице. Једина истинска слобода је, према томе, у сазнавању, а оно се безусловно остварује применом аналитичког поступка.

Треба водити рачуна и о томе да се израз „безусловност“ често користи у наопаком смислу „изричитог услова“ (ултиматум).

Појам људске слободе има много значења и објашњења. У политици, слобода је оно што треба бранити а права, за разлику од тога, треба освајати (што се такође брка). У друштвеним односима, треба разумети да се слобода односи на избор модуса понашања а не на ограничења која конкретни модус поставља.

Слобода није право, нити правни систем обезбеђује слободу.

Осећање слободе није слобода.

„Ослободите се менталног ропства. Нико осим нас самих неће ослободити наш ум.“ — Боб Марли

„Једини начин одношења према неслободном свету, јесте да будеш толико слободан да сâмо твоје постојање буде чин побуне.“ — Албер Ками

„Слобода је у поседу једино оних који имају храброст да је бране.“ — Перикле

„Не надам се ничему, не бојим се ничега, слободан сам.“ — Никос Казанцакис

„Ако ниси спреман да умреш за њу, избаци реч 'слобода' из свог речника.“ — Малколм Икс

Смисао Основно својство идеје.

Смисао је исто што и оправданост — основно својство сваке идеје. Смисао је оно што остварује тј. оправдава идеју. Када се каже да „циљ оправдава средство“ и/или обратно, значи да је у томе смисао делања/опстајања (идеје).

Идеја смисла не дозвољава слободу. Смисао слободног делања је једино у аналитичком поступку стицања знања. Свако друго делање, подразумева преузимање одговорности, јер се увек дешава према одређеном протоколу који производи последице.

Може се, међутим, рећи да је смисао слободе у исправном делању — пошто је исправно делање једино оно које аналитичким методом (побуном) доспева до спознаје, а аналитички метод *безусловно* доводи до ње. Иако се у језику и говору чини да је рад идеје, будући условљен смислом, супротстављен слободном делању, смисао идеје слободног делања односи се на „кретање против струје“ (Буда) тј. на деконструкцију протокола узрочно–последичног низа, чиме се укида свака представа (идеја). Дакле, када говоримо о „идеји“ слободе, пошто је слобода уистину супротна раду идеје, говоримо о идеји „супстанце“ (Спиноза), која нема стварни облик већ је чисти, апстрактни, аналитички метод. Тако идеја остаје само знак (сигнал) у језику (или као језик). Ово је нужно схватити како би се спречило упадање у софизам (у модерном значењу те речи, који је исто што и апорија).

„Живети значи патити, преживети значи наћи смисао у патњи.“ — Фридрих Ниче

„Ум воли непознато. Он воли слике чије значење је непознато, пошто је смисао самог ума непознат.“ — Рене Магрит

СМРТ

Област знања. Смрт је празна идеја и као таква — по остале идеје најопаснија. Празна идеја, нирвана, вакуум, празнина, остварује се усређеношћу пажње и увидом, што је начин и услов стицања знања.

Истина је за идеје — смрт.

Смрт је просто недостатак идеја, па и идеје живота. Живо биће се схвата као мање или више сложени склоп функција размене који опстаје одређено време али умирући оставља за собом тај исти „склоп функција“ које га „репродукују“. Према томе, живот је агрегат условљавања и доказује се (само)свешћу о том агрегату (који је идеја). Смрт, за разлику од живота, не поседује такав агрегат — и то је онда „мртва материја“.

У размишљању о животу и смрти, полази се од некритичке предрасуде да је живот „добар“, оно што се „хоће“ или „мора“. А смрт се „неће“ јер није „добра“. То је сва филозофија живота.

Филозофија смрти, међутим, може да бира, тако што може да анализира живот и открије у чему је „штос“. Ако је услов живота размена, а она је увек условљена, дакле — ради се о неслободи. У животу је материја оно што се креће, а у смрти је то дух, знање, који се креће између елемената „мртве материје“. Овакво кретање није условљено и стога је својство смрти.

„Смрт је можда највећи од свих човекових благослова.“ — Сократ

„Немам заиста страх од смрти. Мој једини страх је да ћу се вратити реинкарниран.“ — Тупак Шакур

„Смрт је саветник.“ — Карлос Кастанеда

„Један од првих знакова почетка разумевања јесте жеља за смрћу.“ — Франц Кафка

СПОЗНАЈА

Спознаја је рад анализе. Она је супротна раду идеје (обликовању, именовању, оцењивању).

Тренутак спознаје је када идеја постане про- зирна, у целости сагледан њен „рад“.

„Најплеменитије задовољство је радост спознаје.“
— Леонардо да Винчи

СРЕДСТВО, оруђе, алатка, медијум, посредник

Средство је не—бити (на циљу). Човек је у власти сред- става рада идеје. Средства рада ни у ком случају не омогућују спознају, напротив.

Човек од знања не користи средства већ метод, начин спознаје. У говору се може рећи „средство спознаје“, али да не буде забуне, ту је реч о *начину*.

Свет је посредник живота.

„Ослобођење се постиже потпуном надмоћи над оним што је требало да нас учини својим оруђима. Ослободићемо се ако још више, још грчевитије уђемо у план Богова, ако будемо још језивије битно оно, што је од нас хтела учинити природа. Тада ћемо најзад прерасти своју битност, своју наметнуту битност.“ — Станислав Винавер

СРЕЋА

Слобода (од нужности). Срећа није и не мора да се искаже као емоција.

Срећа поседовања је краткотрајна и изопачена у осећање угрожености и досаде.

Усређивање других је најгора врста насиља. То чине они који емоцију или идеју називају срећом. Њихова „срећа“ једино жели да осваја и надзире.

„Тајна среће је слобода... Тајна слободе је храброст.“ — Тукидид

„Има нечег необично досадног у вези са срећом других.“ — Олдус Хаксли

„Ја сам као неки наопаки параноик. Стрепим да људи желе да ме учине срећним.“ — Џером Дејвид Селинџер

„Срећа је врлина а не њена награда.“ — Барух де Спиноза

„Срећа друштва је крај државе.“ — Џон Адамс

„Остави Исуса на крсту. Он је тамо веома срећан.“ — Карлос Кастанеда

СТАТИСТИКА

Статистика глуми памет и предвиђа будућност.

„Статистика показује да од оних који се заразе једењем, само малобројни преживе.“ — Џорџ Бернард Шо

СТВАРНОСТ, ПРИРОДА, ТЕХНОЛОГИЈА

Постоје две врсте стварности: чулна и умска. Природа тј. технологија су чулне. Знање је умско. Ове две стварности се смењују (као стробоскоп) уколико их човек обе упозна, иначе се не мешају (као чаша меда и чаша жучи). Једну у другој нећете пронаћи. Само колоид.

„Оно што изнутра постигнемо, промениће спољашњу стварност.“ — Плутарх

СТОХАСТИЧКИ МЕТОД, СИГНАЛИЗАМ, УМЕТНОСТ, ИГРА, ДЕТЕРМИНИЗАМ

„Случајни“ метод. Метод „неизвесности“.

Суштина стохастичког метода је у одбацивању детерминизма, предодређености узрочно—последичним низом (логике).

Стохастички метод је стваралачки метод.

Услов овог метода јесте искуство на основу којег се може стварати импровизацијом. То значи да се сакупљено знање користи тренутно, без претходног планирања. У пракси, свако овладавање одређеном идејом има за последицу могућност да се њоме стохастички поигра.

„Што је поступак отворенији, самостваралаштво језика, у чијој је позадини један лудички агонизам, биће израженије.“ — Мирољуб Тодоровић

СТРАХ

Израз распада система, поретка. Страх је телесно и умско осећање. Основно условљавање које онемогућује личност да се ослободи робовања идејама.

„Страх је убица ума.“ — Френк Херберт

„Осећам много страха у теби.“ — Јода

„Осећам велики страх у теби, Скајвокеру.“ — Лорд Дуку

ТАЈНА, тајност, приватност Основно својство идеје.

Скривати своју природу, положај, делатност, у свету грабљиваца, то је ствар живота или смрти.

Видљивост је слабост.

„Тајна сваке победе лежи у организовању неочигледног.“ — Марко Аурелије

ТАМНА ЕНЕРГИЈА

Претпостављени облик енергије који има склоност да убрзава ширење свемира. Она се равномерно распостире читавим свемиром.

Спекулативно, метафизичко питање: Шта ако се тамна материја и енергија увећавају применом анализе на физички свет, тј. живот? То би значило да једно прелази у друго у зависности од наше интелектуалне и умске активности?

ТАМНА МАТЕРИЈА

Тамна материја је по дефиницији састављена од честица које нису реактивне, тј. нису условљене да ступају у односе. Због тога је она невидљива. ТМ и даље поседује масу, јер је маса исто што и свест, само што у овом случају није покренута, јер разликовање није засновано на почелу већ на знању.

Базна физика не може да се „избори“ с тамном материјом, јер се бави проучавањем образаца узрочних односа. Због тога је ТМ у физици само претпостављена (као неразликујућа маса). Заједно с тамном енергијом, ТМ чини отприлике 95% познатог свемира.

ТЕЛО

Тело је свет, све што знамо о свету јесте посредством тела.

Тела воле да се додирују, слушају, гледају, миришу, кушају.

Тела раде то што раде и ми с тим немамо ништа. Можемо само да уображавамо да их поседујемо, али у већини случајева их силујемо.

„Као тело свако је самац, као душа никад.“ — Херман Хесе

„Кожа је постала неодговарајући интерфејс са реалношћу. Технологија је постала нова телесна опна постојања.“ — Нам Џун Пајк

ТЕОРИЈА

Виђење. Обично се теоријом сматра заокружени односни систем који дефинише и објашњава одређену област или појаву. У зависности од метода спознаје, теорија се мора или не мора потврдити у пракси.

У креативном делању, теорија се користи уколико је оперативна, а не уколико је тачна.

„Сва теорија је против слободне воље; све искуство је за њу.“ — Семјуел Џонсон

ТЕОРИЈА СВЕГА, АНАЛИЗА, СИГНАЛИЗАМ

Однос апстрактног и стварног јесте анализа.

Уколико би Теорија свега могла у потпуности да предвиди догађања у свемиру, то би значило да се већ све десило. Значило би и то да је ТС написала моју следећу песму пре него што сам је сам написао.

ТС је само други назив за *natura naturata*, остварљиву моћ.

Оно што заиста дела јесте стваралачки метод, а он је заснован на стохастичком, аналитичком, стваралачком поступку.

„Најгора невоља што може да снађе човека: да има увид у много шта а никакву моћ над тим.“
— Херодот

ТЕХНОЛОГИЈА, ПРИРОДА, СТВАРНОСТ

Технолошки облици, средства за рад, баш као и биолошке форме, одређују и чине човека.

Облик технологије јесте осмишљавање промене, која је, дакако, последица рада почела разликовања а не некаквог унапред смишљеног плана развоја и напретка. Отуд и толико неразумевање Теорије еволуције, која је о променама и прилагођавању а не о усавршавању.

„Као што Прометеј, укравши ватру с небеса, почиње да гради куће и насељава Земљу, тако се и филозофија, раширена читавим светом, окреће против појавног света. Исто је сада и с Хегеловом филозофијом.“ — Карл Маркс

„Технологија производи гестове прецизне и бруталне, а с њима и људе.“ — Теодор Адорно

ТОЛЕРАНЦИЈА, ПАТЊА

Подносити, патити. Толеранција је неопходна зарад спречавања сукоба, али шта је ту мера? Ова идеја се веома често злоупотребљава, а највише у идеолошко—

религијском настојању да се успостави контрола — „окрени други образ“. Толеранција се најчешће користи као инхибиција, спречавање реакције (на неправду, насиље, итд.). В. ГАЂЕЊЕ.

„Толеранција је само друго име за незаинтересованост.“ — Сомерсет Мом

Туђин (*Alien*)

Идеја туђина, инспирисана сликама швајцарског уметника Х. Р. Гигера, обрађена у филму Ридлија Скота *Туђин*, представља једно од најупечатљивијих тумачења природе стварности.

Туђин је метаморфно, грабљиво створење, које у себе усваја особине својих жртава и практично га је немогуће уништити. Има снагу и лукавост исту или чак већу од човека и када се слије с њим, постаје отеловљено зло чија је природа у потпуности поунутарњена и више му нису потребне спољашње, технолошке протезе.

„Што више појачаваш страх од дрога и криминала, родитељског додатка, имиграната и туђина, тим боље контролишеш људе.“ — Ноам Чомски

„За мене, сваки владар је туђин који се опире јавном мњењу.“ — Махатма Ганди

Увид

Увид није гледање. Увид је не-гледање.

Увид је спознаја.

„Онај који рано сазри живи у антиципацији.“ — Теодор Адорно

УВРЕЂЕНОСТ, самосажалење Основно својство идеје

Осећање увреде захтева одмазду. Ова идеја се често злоупотребљава, рецимо: „вређање религиозног осећања“ оправдава уцену, захтева се враћање „дуга“, казну. Изазивач увреде се означава као дужнички

роб. Често је то повод за „религиозни рат или освајање“. Такође се злоупотребљава у међуличним односима: „платићеш ти мени!“ и сл. Увређени људи су најгори људи.

„Видео сам више интелигенције у пицајзлама харемских курви.“ — Кристофер Мур

Угроженост, осећање, емоција

Борба вектора моћи.

Осећање угрожености јесте приватна својина, посед. Све што *преиши* да промени представу о себи јесте *преиња*. Антипод угрожености, безбедност, јесте само друго лице истог.

„У садашњем стању умрежавања свих функција — тела, времена, језика — храњења свих умова на цевку, и најмањи догађај је претња; чак је и историја претња.“ — Жан Бодријар

Ум

Свеобухватна идеја. Ум захвата опажања и спознају. Због своје свеобухватности уму недостаје смер дејства.

Ум треба хранити идејама и знањем да би се испразнио (као нирвана). Ово чудо се дешава тако што, на крају крајева, знање уништи идеје за мање од трена.

Интелигенција је основно својство ума које омогућује спознају. За разлику од разума, интелигенција држи све захваћене информације на истом месту и користи их непосредно, а не просторно–временским претраживањем база података.

Кастанеда, говорећи о уму, уводи у игру намеру — *„Да би се разрешио сукоб два ума, њошребно је да се њо намери. ... Намера је сила која њосиоји у свемиру. Када чаробњаци зазову намеру, она им долази и уссиосиавља њуш њодвига, шњо значи да чаробњаци увек осиваре оно шњо су накатали.“*

У „дијалозима“ чан и зен будистичких учитеља, као и код Сократа, јасно се види дејство њихове НАМЕРЕ да се кроз деконструкцију језика и појмова, пониште уврежена схватања а пажња усмери на увид и спознају РАДА ИДЕЈА.

„Један је истински ум, производ нашег животног искуства, онај који се ретко оглашава јер је побеђен и прогнан у тмасто. Други, ум којег користимо свакодневно у свему што чинимо, јесте **туђинска инсталација**.“ — Карлос Кастанеда

„Знање је живот ума.“ — Абу Бакр

Уметност

Уметност се пре свега односи на метод којим се производи свест, односно стварност. Уметност показује разлику између узрочно–последичне стварности (принуде, патње) и слободног стварања. Уметност је начин спознаје.

Степен разумевања уметничког дела, односно стварности, одређује на који начин ћемо одредити садржај виђеног. Они који располажу с мало знања, повероваће виђеном, али они с више знања, неће се задржавати на конкретним појавама него ће у целој тој збрци пре видети метод који се примењује, односно спознајни потенцијал рушења конкретне ситуације или догађаја.

Често се каже да је за стварање уметничког дела потребан велики рад. То није тачно. Одупирање раду је суштина уметничког делања. Уметност је сва супротна напорима цивилизације да радом оствари срећу. Уметност је победа над патњом, а цивилизација је пораз. Уметност користи силу а не рад.

„Сврха уметности је да спере прашину свакодневице с наше душе.“ — Пабло Пикасо

„Истински метод уметности јесте експеримент.“
— Вилијем Блејк

„Уметност призива тајанственост без које свет не би постојао.“ — Рене Магрит

„Постоје извесне ствари у којима медиокритетство не може да истраје, као што су поезија, музика, сликарство, јавно говорење.“ — Жан де ла Бријер

„Оно што погађа јесте чињеница да је у нашем друштву, уметност постала нешто што се односи једино према предметима, а не према појединцима или животу.“ — Мишел Фуко

УЧЕСТВОВАЊЕ, ДЕЉЕЊЕ

У животу нема дељења, само отимања.

Знање се једино може делити, не може се размењивати или украсти.

Знање је тамо негде, свима на располагању. Али не у супермаркету.

„Хиљаде свећа се може запалити једном свећом, а њен живот се неће скратити због тога. Срећа се никада не умањује када се дели.“ — Готама Сакјамуни Буда

УТОПИЈА — ДИСТОПИЈА

Утопија је погрешна идеја о изолованом (савршеном) систему.

Сваки покушај да се створи утопија завршава се у дистопији — тоталитарном, догматском, насилном систему у којем је једино могуће патити.

Томас Мор (Енглеска, 16. век) је написао књигу о *Утопији*, острвској држави са савршеним друштвеним системом. Међу најпознатијим и најутрајанијим утопијским делима свакако треба још споменути: Платонову *Државу*, романе Јевгенија Замјатина *Ми*, Олдуса Хакслија *Врли нови свећ* и Џорџа Орвела *1984* и *Животињска фарма*. Једна од најпознатијих „утопија“ поп-културе 20. века је и телевизијско-филмски серијал *ЗВЕЗДАНЕ СТАЗЕ*.

Стварност људског друштва је таква да се полазни, разноврсни интереси пре или касније сведу на пуко вршење и борбу за власт, и када се већина становништва зарази том идејом, друштво неминовно пропада заједно с људима који га чине. Друштвена наука не успева да разјасни праве разлоге оваквог дешавања, јер је рад науке увек под присмотром власти, којој не иде у рачун да се било шта о правој природи политичког система обелодањује.

Често се говори о комунистичкој утопији, друштву у којем људи имају све што им је потребно. А шта је то људима потребно? Заиста, коме или чему су потребни људи који имају све своје потребе задовољене? Заправо је савремено друштво, маркетиншко и манипулативно, макијавелистичко — једина реална утопија овога света. У савременом глобалном информатичком друштву задовољена је основна људска потреба — да се буде информисан. Или — дезинформисан. Свеједно.

„Има нечег веома утопијског у ономе што радим. Али утопија није ништа више него истина коју свет још није спреман да чује.“ — Јан Артус–Бертран

„Када, једном, сан о рају почне да се остварује, ту и тамо људи почињу да уклањају оне који су им на путу, те тако владари раја направе и један мали гулаг украј Едена. Временом, тај гулаг постаје све већи и савршенији, а суседни рај све мањи и сиромашнији.“ — Милан Кундера

ФАНТАЗИЈА

Механизам за производњу задовољења, осећања правде.

Фантазија је покушај представљања савреног (срећно изолованог) система. Али, како не би све било мртво, потребни су — демони.

„Ми не стварамо свет фантазије да бисмо побегли од стварности. Ми то чинимо како бисмо остали.“
— Линда Бери

ФАШИЗАМ Основно својство идеје.

Фашизам је израз одбрамбеног механизма идеје.

Полицијска држава, фашистичка држава, терор, диктатура — све је то исто. Фашизам настаје кад државом превлада свеопшта збрка, те капиталисти морају да створе нову структуру насиља. Капиталисти наоружају најгори олош у народу и пуне га да „заводи ред“, спречавајући друштвену реформацију или револуцију на тај начин. Убијање невиних цивила је најбоља реклама за фашизам.

„Када човек само помисли на све оне људе који подржавају или су подржавали фашизам, мора да застане задивљен њиховом разноликошћу. Каква екипа! Размислите о програму који је под различитим условима стрпао у исти кош Хитлера, Петена, Монтажу Нормана, Павелића, Вилијама Рендолфа Херста, Штрајхера, Бухмана, Езру Паунда, Хуана Марка, Коктоа, Тисена, Оца Кафлина, Јерусалимског муфтију, Арнолда Луна, Антонескуа, Шпенглера, Беверли Николса, Лејди Хјустон и Маринетија! Али кључ је заиста веома једноставан. Све су то људи који су имали нешто да изгубе, или људи који жуде за хијерархијским друштвом и ужасавају се могућности света у којем би људи били слободни и једнаки. Иза читаве буке око 'безбожничке' Русије и 'материјализма' радничке класе, лежи једноставна намера оних с новцем и привилегијама да приањају за њих.“ — Џорџ Орвел

„Фашизам је капитализам у пропадању.“ — Владимир Иљич Лењин

„Људи умиру. Само то. Овде, у Бразилу, ако протестујеш против Фифиног Светског купа, ти си терориста и умиреш.“ — Гиљерме де Мело

ФРАКТАЛ, В. ХАОС

Почело разликовања истог у себи. Саморефлексија.

Фрактал је једини свесмер дешавања у свемиру. Све остало је илузија релативног, односног.

Толеранција, која се односи на калибрацију чулности, спречава да се непостојање границе сагледа у видљивом спектру. Отуд и илузија о правој линији, квадратима, круговима и осталим облицима проистеклим из математичких теорија. Ствари се не завршавају тамо где је ограничење наших чула. Оне напредују у бескрај, али ми то не видимо. То се једино може спознати.

„Свемир је фрактал. Што више гледаш то постаје занимљивије.“ — Џон Лојд

Хаос

Неред, збрка. Почело разликовања, али не и опажања. Опажање је увек скопчано с настојањем да се опажено уреди. Идеје су настојање да се хаос протумачи и тиме присвоји.

„Хаос је својство свих сложених ствари. Напредуј у усређеном пажњом.“ — Готама Сакјамуни Буда

„Хаос је мој пријатељ.“ — Боб Дилан

Хаптофобија

Страх од додира.

У данашње доба, опасност вреба иза сваког лица, иза сваке грабљиве канџе.

„Мислим да данас није могуће естетиком додирнути људску машту.“ — Џ. Г. Балард

Цивилизација, политика

Нема цивилизације без државе.

„Цивилизовано друштво је непрекидно угрожено распадом због тог примарног непријатељства између људи.“ — Сигмунд Фројд

„Садашњост базди на просечност и атомску бомбу.“ — Рене Магрит

Чин, дело, одлука, намера, чињеница, стварање

Чињење (делање) је пандан раду — само што уместо оправдања захтева знање. Ствари у области знања се разликују од ствари у области незнања управо по томе. Област идеја је симулација чињеница и симулација делања.

Чињење без оправдања — дефиниција поетике.

„Сваки чин стварања је прво чин разарања.“ — Пабло Пикасо

„Не чини ништа што није употребљиво.“ — Мијамото Мусаши

„У свету где је смрт ловац, мој друже, нема се времена за кајања или сумње. Времена има једино за одлуке.“ — Карлос Кастанеда

Човек

Све у свему, нећемо се сложити око тога шта је човек. Према Спинози, човек је идеја коју Бог има о телу.

Временом, идеја човека је изгубила значај за мене. Кад је та идеја нестала, постао сам слободан.

Да би упознао човека, мораш прво упознати идеју која управља њим.

Уколико идеја не управља човеком, имамо посла с РАТНИКОМ.

„Анатомија је судбина.“ — Сигмунд Фројд

„Дружење с људским бићима води сагледавању себе.“ — Франц Кафка

„Сви ми, било да јесмо или нисмо ратници, имамо кубни сантиметар шансе која повремено искрсне пред нашим очима. Разлика између просечног човека и ратника је у томе што је ратник свестан овога, и један од његових задатака је да буде приправан, да намерно ишчекује, тако да када се тај кубни сантиметар појави, има неопходну брзину, способност, да га уграби.“ — Карлос Кастанеда

ШИРЕЊЕ ИЛИ ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГИЈЕ

Особина свих појава, представа, идеја, јесте да се оне „пројектују“, то јест — шире. Тако се свака технолошка иновација шири светом (пирамиде као технолошка иновација из тог времена — држава, грађевинарство), на овај или онај начин, у потрази за што јефтинијом храном, тј. радном снагом. То је основни покретач политике.

Да би се остварила идеја државе била су потребна три услова: довољан број људи и начин да се људима управља, као и грађевинска технологија која је омогућила урбанизацију. Решење је нађено на следећи начин: култ Мајке земље (Богиња мајка, итд.) који пропагира размножавање — симбол за ово је купола, ступа, дагоба, хумка (велика сиса); пољопривреда, која треба да омогући прехрану повећаног броја људи. Религија је настала у то време као средство окупљања и управљања. Идеја Бога служи као тачка усређења ума, чиме се онемогућује слободно промишљање; и као идеја владања и дужности (дужничког ропства). Други, паралелни начин управљања су закони. Трећи, неразлучиви начин је — рад.

Без култа плодности радничка класа не би била могућа. Требало је народити раднике. Рад је најбоље средство управљања јер, то је тако замишљено, услов живота јесте — рад. „Живот мора да се заслужи“. „Ко ради не боји се глади“. Радници и робови који се буне, никад не уништавају средства за рад, фабрике, јер знају да ће онда сигурно умрети. Због тога револуције не успевају у основној замисли да „ослободе“. Оне, једноставно, не иду до краја у анализи узрока патње. Радници и робови једино желе „боље услове“ под којима ће бити експлоатисани. Узрок овоме је, разуме се — незнање које се испољава као кукавичлук пред смрћу.

„Технологија није слика света већ начин бављења стварношћу. Нихилизам технологије не лежи само у чињеници да је она најсавршенији израз воље за моћ већ и у чињеници да јој недостаје смисао.“ — Октавио Паз

СПИСАК ЦИТИРАНИХ АУТОРА

Мирољуб Тодоровић	Тацит
Жан Бодријар	Лав Толстој
Барух де Спиноза	Аристотел
Готама Сақјамуни Буда	Јода
Чедомил Вељачић	Лорд Дуку
Карлос Кастанеда	Гручо Маркс
Јосиф Стаљин	Волт Витмен
Пи Џеј О'Рурк	Вуди Гатри
Ричард Фајнмен	Елвис Пресли
Џејмс Барат	Дизи Гилеспи
Џорџ Пакер	Стенли Кјубрик
Френк Херберт	Френк Запа
Рене Декарт	Брајан Ино
Марк Твен	Ме Вест
Пабло Пикасо	Џолин Блејлок
Алберт Ајнштајн	Даглас Копланд
Леонардо да Винчи	Хевлок Елис
Петер Друкер	Бодидарма
Вилијем Блејк	Боб Марли
Херодот	Албер Ками
Абу Бакр	Волтер
Џон Наисбит	Перикле
Ентони Џ. Д'Анђело	Никос Казанцакис
Џими Хендрикс	Малколм Екс
Френсис Бејкон	Фридрих Шилер
Силвестер Сталоне	Тукидид
Били Боб Торнтон	Олдус Хаксли
Чад Харли	Џером Дејвид Селинџер
Џон Лојд	Џон Адамс
Боб Дилан	Сократ
Софокле	Тупак Шакур
Џ. М. Робертс	Џорџ Орвел
Бенито Мусолини	Рајнхарт
Владимир Иљич Лењин	Лудвиг ван Бетовен

Никола Тесла
Едмунд Бурк
Бора Чорба
Лорета Јанг
Кевин Систром
Линус Торвалдс
Леукип и Демокрит
Џон Апдајк
Мајкл Кинсли
Шарл Бодлер
Хелен Хант Џексон
Пол Валери
Оскар Вајлд
Сигмунд Фројд
Оливер Херфорд
Брендан Френсис
Џон Ф. Кенеди
Фридрих Ниче
Рене Магрит
Нил Армстронг
Жан Пијаже
Тахар Бен Целун
Бенјамин Френклин
Едвард Хопер
Кин Ши Хуангди
Едгар Дега
Жан де ла Бријер
Владимир Путин
Пол Вокси
Поли Перет
Капетан Кирк
Вилијем Пен
Чедомил Вељачић
Грејдон Картер
Берголд Брехт
Јозеф Алберс
Брајант Х. Мекгил
Далај Лама
Едвард Сноуден
Џејмс фан дер Бејк
Луис Шварцберг
Робин Вилијемс
Кевин Митник

Мери Даглас
Ден Фармер
Хелен Фишер
Питер Л. Бергер
Дипак Чопра
Даглас Хортон
Свами Сивананда
Рамана Махариши
Алан Мур
Мајк Олдфилд
Хераклит
Шарл де Гол
Ноам Чомски
Махатма Ганди
Џин Роденбери
Гери Локвуд
Борг
Ворф
Лајбах
Фридрих Енгелс
Хауард Скот
Виктор Иго
Томас Карлајл
Луције Енеј Сенека
Теодор Рузвелт
Платон
Карл Сандбург
Џереми Бентам
Џорџ Херберт
Филип К. Дик
Џим Морисон
Анри Матис
Гиљерме де Мело
Курт Кобејн
Салман Ружди
Јоко Оно
Боби Фишер
Франц Кафка
Франк Ауербах
Антон Павлович Чехов
Нилс Бор
Мијамото Мусаши
Томас Џеферсон

Хасан М. Елахи
Аркадиј и Борис Стругацки
Џорџ Карлин
Џеф Раскин
Артур Шопенхауер
Плутарх
Ралф Валдо Емерсон
Флоренс Сковел Шин
Били Коноли
Џ. Г. Балард
Даглас Макартур
Емброуз Бирс
Езра Паунд
Клинт Иствуд
Вилијем С. Бароуз
Кристофер Мур
Вилијем Шекспир
Лао Це
Луис Керол
Иван Павлов
Маноло Блахник
Волт Витман
Роберт Милер
Партибрејкерс
Мишел Фуко
Јан Артус–Бертранд
Томас Мор
Милан Кундера

Роберт А. Хајнлајн
Станислав Винавер
Данте
Теодор Адорно
Херберт Маркузе
Реј Бредбери
Ернест Хемингвеј
Елберт Хабард
Јован Златоусти
Џорџ Бернард Шо
Мајстер Екхарт
Ендру Карнеги
Клајв Баркер
Жан Пол Сартр
Федерико Фелини
Хенри Форд
Сакјонг Мифам
Марко Аурелије
Херман Хесе
Нам Џун Пајк
Семјуел Џонсон
Сомерсет Мом
Линда Бери
Октавио Паз
Јозеф Гебелс
Хенри Кисинџер
Збигњев Бжежински

ДОДАТАК

Чедомил Вељачић Начело узрочности у будизму

(одломак из текста „Питања о носиоцу терета“)

Анализа егзистенције као круга заблуде је изворно Будино дјело. Тај круг се састоји од 12 карика (*nidanam*) „условљености настанка“ (*paticca-samuppado*). Прва је од тих карика — условљеност категоријалном структуром самог круга — трансцендентална заблуда (*avidda*). Може се с правом питати колико је Буда у историјски доступним размјерима филозофског умовања први изразито формулирао начело узрочности у најширем појмовном значењу, независно не само од антропоморфних, митских хипостаза трансценденције, него такођер првобитно одвојено и од своје властите егзистенцијалне интерпретације узрочности сврховитост. На питање о методи (*пауо*) „оплемењених учитеља“ Буда одговара: „Ако је ово, онда је оно. Ако се појави ово, појављује се и оно. Ако ово престане, престаје и оно.“

* * *

1. Незнањем су условљени изрази воље.
2. Изразима воље је условљена свијест.
3. Свијешћу је условљено име–и–лик.
4. Именом–и–ликом је условљено шест подручја осјетности.
5. Подручјима осјетности је условљен дотицај.
6. Дотицајем су условљени осјећаји.
7. Осјећајима је условљена жеђа за животом.
8. Жеђом за животом је условљено приањање уз живот.
9. Приањањем је условљено постојање.
10. Постојањем је условљено рађање.

11. Рађањем су условљени:

12. старост и смрт, јад и невоља, патња, жалост и очај.

Тако настаје читаво то гомилиште патње.

Из потпуне одвраћености и докончања незнања слиједи докончање израза воље (и цијелог тог ланца од дванаест карика). Тако се докончава читаво то гомилиште патње.

О писцу

Слободан Шкеровић је сликар, песник, прозаиста, есејиста и уредник. Рођен је 27. септембра 1954. године у Београду. Студирао је сликарство на Факултету примењених уметности у Београду и Kunstakademie у Дизелдорфу.

Песме и текстове објављује од 1976. у часописима *Хаику*, *Синдген*, *Видици*, *Књижевна реч*, *Кораџи*, *Сиварање*, *Сигнал*, *Руковей*, *Савременик*, *Књижевне новине*, *Књижевни прећлед*, *Градина*, *Лейојис Мајице српске*, *Нова зора*, *Српска вила*, *Злајина греда*, *Знак Сагише* и другим, а био је и уредник у Студенту и Видицима (1980–1982). Као аутор и уредник активно учествује у сигналистичком покрету од 2001. и у „Пројекту Растко“ од 2007. године.

Књижевни опус му одликују дужи поетски облици, као и интензивно разматрање односа традиционалне духовности и високе технологије, како у песмама, тако и у есејима и научнофантастичној прози.

Члан је Удружења ликовних уметника Србије, Удружења књижевника Србије и Удружења стрипских уметника Србије.

З. С.

Изабрана библиографија

- *Поклон* (песма), страна Б на сингл-плочи; страна А: ВИС „Идоли“, песме „Помоћ, помоћ“ и „Ретко те виђам с девојкама“, *Видици*, бр. 3. 1980,
- *Речник Технолојије, Видици*, посебан број, један од аутора, бр. 1-2, 1981.
- *Срца* (песме), „Супернова“, Београд, 1987.
- *Индијо* (песме), Библиотека „Сигнал“, Београд, 2005.
- *Све доје Арктиуруса* (експериментална проза), Светске свеске Београдске мануфактуре снова, Београд, 2006.
- *Химера или Борі* (есеји), „Златна едиција“, „Тардис“, Београд, 2008.
- *Црна кујија* (песме), „Тардис“, Београд, 2010.
- *Зајрљена деца* (песме), „Тардис“, Београд, 2010.
- *Шаманијада* (роман), библиотека „Знак Сагите“, књига 59, „Everest Media“, Београд, 2012.
- *Тамна сйрана силе* (роман), библиотека „Знак Сагите“, књига 69, „Everest Media“, Београд, 2013.
- *Јерихон, Јерихон и ѿеме Крома и Смрћ ѿајерја* (песме), библиотека Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2013.
- *Земљофодија* (поетски роман), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2013.
- *Невидљиви Марс* (поетски роман), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2013.
- *Вулканска филозофија* (есеји), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2013.
- *Дроздови у Паклу* (песме), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2013.

- *Јеџа • Буди се, Будни • Јерихонска мануфактура* (песме), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2015.
- *Пројекатџи Брандон* (роман-поема), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2015.
- *Књиџа о Морџиџому* (песме), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2015.
- *Кофџер* (блог роман), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2015.
- *Бизарни космоџлов* (научнофантастична хаџку поема), библиотека „Сигнал“, „Everest Media“, Београд, 2015.

Библиотека „Сигнал“

Са подбиблиотекама, ауторским колима и
библиофилским издањима

1. Miroljub Todorović, *Signal*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1970.
2. Miroljub Todorović, *Kyberno*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1970.
3. Miroljub Todorović, *Stepenište = Staircase = L'escalier = Scalinata*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1971.
4. Miroljub Todorović, *Fortran*, artist's book, „Сигнал“, Београд, 1972.
5. Miroljub Todorović, *Signalism*, есеји. „Сигналистичко издање“, Београд, 1973.
6. Miroljub Todorović, *Approaches*, I. A. C., Friedrichsfehn, Немачка, 1973.
7. Miroljub Todorović, *Thirty signalist poems = Trideset signalističkih pesama*, поезија, „Сигналистичко издање“, Београд, 1973.
8. ~ *Signalizam*, каталог изложбе, Галерија савремене уметности, Загреб, 1974.
9. Miroljub Todorović, *Signal art*, мејл арт, Сигналистички документациони центар, Београд, 1980.
10. ~ *Signalizam 81*, каталог изложбе, Културно–просветна заједница, Оџаци, 1981.
11. Miroljub Todorović, *Poštanska umetnost — Mail Art*, каталог изложбе, Студентски културни центар, Београд, 1981.
12. ~ *Signalistička istraživanja*, каталог изложбе, Студентски културни центар и Удружење књижевника Србије, Београд, 1982.

13. ~ *Signalizam avangardni stvaralački pokret*, зборник, Културни центар Београда, Београд, 1984.
14. Miroljub Todorović, *Soupe de cerveau dans l'Europe de l'Est*, „Zeroscopiz“, Paris, 1988.
15. Miroljub Todorović, *Cobol*, artist's book, „Сигналистичко издање“, Београд, 1992.
16. Мирољуб Тодоровић, *Игра и имагинација*, есеји, Библиотека „А6“, „Сигнал“, Београд, 1993.
17. Мирољуб Тодоровић, *Освојени њросџор*, каталог изложбе, Музеј савремене уметности, Београд, 1994.
18. Živan Živković, *Od reči do znaka*, есеји, Библиотека „Алфа“, „Сигнал“ и „Беорама“, Београд, 1996.
19. Мирољуб Тодоровић, *Жеђ ѓрамајолоије*, есеји, Библиотека „Глоса“, „Сигнал“, Београд, 1996.
20. Božidar Šujica, *Lisières, cicatrices*, поезија, La bibliothèque „Le point“, „Сигнал“, Београд 1996.
21. Мирољуб Тодоровић, *Звездана мистѓрија*, поезија, Библиотека „Око“, „Сигнал“ и „Беорама“, Београд, 1998.
22. Miroljub Todorović, *Signalism Yugoslav creative movement*, на енглеском, немачком, шпанском, италијанском, француском и руском језику, есеји, „Сигнал“, Београд, 1998.
23. Миодраг Мркић, *У ѓаами знака 2*, есејистика, Библиотека „Пентаграм“, „Сигнал“ и „Беорама“, Београд, 1998.
24. Живан Живковић, *Недески звоник*, поезија, Библиотека „Извор“, „Сигнал“, Београд, 1998.
25. Богислав Марковић, *Снови, ѓеѓео*, роман, Библиотека „Делта“, „Сигнал“, Београд, 1998.
26. Miroljub Todorović, *Iz signalističkog dokumentacionog centra*, преписка, „Сигнал“, Београд, 1999.
27. Zvonko Sarić, *Šinjel do svanića*, поезија, Библиотека „Око“, „Сигнал“, Београд 2001.
28. ~ *Сигналистичка уѓоија*, зборник, „Сигнал“, Београд, 2001.
29. ~ *Signalizam umetnost trećeg milenijuma*, сепарат из часописа „Сигнал“ број 22–23–24, Београд, 2003.

30. ~ *Glasnici planetarnog — vizije signalizma*, сепарат из часописа „Сигнал“ број 25–26–27, Београд, 2003.
31. Vldan Panković, *O signalizmu*, „Феникс“, Београд, 2003.
32. Zvonko Sarić, *Hvatač duše*, роман, „Сигнум“, Београд, 2003.
33. ~ *Razmišljajte o signalizmu*, сепарат из часописа *Сигнал*, Београд, 2004.
34. Ilija Bakić, Zvonko Sarić, *Preko granice milenijuma (Signalizam — izazov prestupa)*, „Феникс“, Београд, 2005.
35. Slobodan Škerović, *Indigo*, поезија, *Сигнал*, Београд, 2005.
36. ~ *Време сиџнализма*, сепарат из часописа *Градина* број 10/2005, Београд, 2006.
37. ~ *Демон сиџнализма*, сепарат из часописа *Савременик* број 146–147–148, Београд, 2007.
38. ~ *Планетарни видици сиџнализма*, зборник, Београд, 2010.
39. Adrijan Sarajlija, *Ogledalo za vampira*, роман, Београд, 2012.
40. Miroljub Todorović, *Apeiron*, verbal–visual novel, „Mycelium“, Smolensk, 2013.
41. ~ *Изазов сиџнализма*, сепарат из часописа *Књижевности* број 4, Београд, 2013.
42. Слободан Шкеровић, *Јерихон, Јерихон и њоеме Крома и Смрћи њајерја*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2013.
43. Слободан Шкеровић, *Земљофодија*, роман, „Everest Media“, Београд, 2013.
44. Слободан Шкеровић, *Невидљиви Марс*, роман, „Everest Media“, Београд, 2013.
45. Слободан Шкеровић, *Вулканска филозофија*, есеји, „Everest Media“, Београд, 2013.
46. Слободан Шкеровић, *Дроздови у Паклу*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2013.
47. Miroljub Todorović, *Neto propheta in patria*, полемике, „Everest Media“, Београд, 2014.
48. ~ *Сџолеће сиџнализма*, зборник, „Everest Media“, Београд, 2014.

49. Слободан Шкеровић, *Јетџа • Буди се, Будни • Јерихонска мануфактjура*, песме, „Everest Media“, Београд, 2014.
50. Слободан Шкеровић, *Пројекатj Брандон*, роман–поема, „Everest Media“, Београд, 2014.
51. Слободан Шкеровић, *Књига о Моритjому*, песме, „Everest Media“, Београд, 2014.
52. Слободан Шкеровић, *Кофер*, блог роман, „Everest Media“, Београд, 2014.
53. Слободан Шкеровић, *Бизарни космоjлов*, научнофантастична хаику поема, „Everest Media“, Београд, 2014.
54. Мирољуб Тодоровић, *Пандорина кутија*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2015.
55. ~ *Маија сињализма*, зборник, „Everest Media“, Београд, 2016.
56. Јелена Марићевић, *Леитjимација за сињализам*, есеји, „Everest Media“, Београд, 2016.
57. Илија Бакић, *Чињање сињала*, есеји, „Everest Media“, Београд, 2017.
58. Franko Bušić, *Ћаробнице Crvenkarićina*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2017.
59. Илија Бакић, *Од и до*, поезија, „Everest Media“, Београд, 2017.
60. Мирољуб Тодоровић, *Извори сињализма, интjервјуи*, „Everest media“, Београд, 2017.
61. ~ *Визије сињализма*, зборник, „Everest Media“, Београд, 2017.

